

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

SOSYALİST CUMHURİYET

SAYI: 249 /7 Eylül 2022 - 5 TL

Türkiye'nin
devrimci seçeneği

pusula

S.7

SOSYALİST GÜÇ BİRLİĞİ

**TÜRKİYE'NİN DEVRİMCİ
SEÇENEĞİ**

PARTİ
102
YAŞINDA
10/1920
EYLÜL/2022

**yağma yok
sosyalizm var**

Ankara
TKH Ankara İl Örgütü
Yüksel Caddesi, 34/14 Kültür Apartmanı, Yenisehir

11 Eylül Cumartesi

15:00

**TÜRKİYE
KOMÜNİST
HAREKETİ**

PARTİ
102
YAŞINDA
10/1920
EYLÜL/2022

**yağma yok
sosyalizm var**

Antalya
TKH Antalya İl Örgütü
Elmalı Mah. 23.Sok. Düriye Bileydi İşhanı Kat:1 No:37 Muratpaşa

10 Eylül Cumartesi

19:00

**TÜRKİYE
KOMÜNİST
HAREKETİ**

PARTİ
102
YAŞINDA
10/1920
EYLÜL/2022

**yağma yok
sosyalizm var**

İzmir
Alsancak, TKH İzmir İl binası önünü
Kıbrıs Şehitleri Caddesi, Galata Çaycısı önü

17 Eylül Cumartesi

19:30

**TÜRKİYE
KOMÜNİST
HAREKETİ**

ANKARA

ANTALYA

İZMİR

PARTİ
102
YAŞINDA
10/1920
EYLÜL/2022

**yağma yok
sosyalizm var**

Tunceli
TKH Tunceli İl Örgütü
Moğultay Mah. Sanat Sok. Kardeşler İşhanı No:10-15

10 Eylül Cumartesi

14:00

**TÜRKİYE
KOMÜNİST
HAREKETİ**

PARTİ
102
YAŞINDA
10/1920
EYLÜL/2022

**yağma yok
sosyalizm var**

Bakırköy
TKH Bakırköy İlçe Örgütü
Cevizlik Mahallesi Hamam Sokak No:2/2 Bakırköy

10 Eylül Cumartesi

18:30

**TÜRKİYE
KOMÜNİST
HAREKETİ**

PARTİ
102
YAŞINDA
10/1920
EYLÜL/2022

**yağma yok
sosyalizm var**

Şişli
Sınıf Tavrı Binası
Abide-i Hürriyet Cad. No:118/8 Arakan 2 Apt. Kat:4 D:8 34381 Şişli

10 Eylül Cumartesi

18:30

**TÜRKİYE
KOMÜNİST
HAREKETİ**

TUNCELİ

BAKIRKÖY

ŞİŞLİ

PARTİ
102
YAŞINDA
10/1920
EYLÜL/2022

**yağma yok
sosyalizm var**

Kadıköy
TKH Kadıköy İlçe Örgütü
Osmanağa Mah. Yoğurtçu Şükrü Sok. No: 31 D:3 Kadıköy

10 Eylül Cumartesi

17:30

**TÜRKİYE
KOMÜNİST
HAREKETİ**

PARTİ
102
YAŞINDA
10/1920
EYLÜL/2022

**yağma yok
sosyalizm var**

Kartal
TKH Kartal İlçe Örgütü
Derya Sok. Derya Apt. Kat: 3 D: 6 Kartal

10 Eylül Cumartesi

20:00

**TÜRKİYE
KOMÜNİST
HAREKETİ**

PARTİ
102
YAŞINDA
10/1920
EYLÜL/2022

**yağma yok
sosyalizm var**

Sancaktepe
TKH Sancaktepe İlçe Örgütü
İnönü Mahallesi Demokrasi Caddesi Alper Sokak No:15/B Sarıgazi

10 Eylül Cumartesi

18:30

**TÜRKİYE
KOMÜNİST
HAREKETİ**

KADIKÖY

KARTAL

SANCAKTEPE

Orta vadeli program değil, bataklık! Krizin çözümü piyasa değil, devletleştirmedir!

AKP iktidarı 2023-2025 yıllarını kapsayan Orta Vadeli Program açıkladı. Her yıl revize edilen üç yıllık programların hedefleri neredeyse hiçbir zaman tutmazken, yeni programla ekonomik "batağın" ne denli büyük olduğu da itiraf edilmiş oldu. Üç yıllık programda ne işsizlik, ne enflasyon, ne ekonomik refah bulunmaktadır. 49 sayfalık programdan sermayeye "teskin edici" sözler, emekçi halka ise acı reçete çıkmıştır.

Orta vadeli programda belirlenen işsizlik ve enflasyon hedefleri emekçilere "size acı reçete" uygulayacağım anlamına geliyor. Gene programda hedeflenen seçim dönemi bütçe açığı ise emekçi halktan "oy devşirme" isteğinin açık itirafıdır.

Yapılan tüm makyajlara ve laf salatasına rağmen saklanamayan gerçek, krizin büyüklüğüdür! AKP'nin şişirme verileri dahi, bir önceki yılın he-

deflerinin yakınına geçmemektedir. Kapitalizmin genel krizi de düşünüldüğünde, büyüme hedefleri sefalet gerçeğinin üstünü örtememektedir.

Hazırlanan program, piyasacı anlayışın hiçbir bilimsel temele sahip olmadığını kanıtladığı gibi, programın bir avuç patron için hazırlandığını göstermektedir.

Türkiye'nin geleceği yol ayrımındadır ve orta vadeli program batağı işaret etmektedir.

Türkiye işçi sınıfı kendisine dönük saldırı hazırlığı anlamına gelen bu programı reddetmek zorundadır.

Türkiye ekonomisi iktidar ve muhalefetin ezberlediği "piyasacı para politikalarıyla" çözülemez. Kamucu, planlı ve toplumcu bir kalkınma anlayışı ile sosyalist ekonomi programı Türkiye işçi sınıfı ve

emekçileri tek kurtuluş programıdır.

Orta vadeli programa mahkum değiliz, emekçilerin kendi karşı programı hazır!dır!

Partimiz Türkiye Komünist Hareketi, Türkiye'nin önündeki yol ayrımının bataklıktan feraha çıkması için kapsamlı bir devletleştirme programı önermektedir.

Bugüne kadar emekçilerin aleyhine çalışan bu çark tersine çevrilecektir. Türkiye işçi sınıfının ve aydınlarının birikimi Türkiye'nin önündeki kamucu, planlı ve toplumcu ekonomik anlayışın yollarını oluşturmaya hazırdır.

Partimiz tüm gücüyle bu birikimi açığa çıkarmak için Türkiye'nin ilericilerini, aydınlarını ve emekçilerini kamucu ekonomi politikası için mücadele etmeye çağırılmaktadır.

102 yaşındayız...

10 Eylül 1920'de Mustafa Suphi, Ethem Nejat ve yoldaşları tarafından kurulan komünistlerin partisi bugün 102 yaşında. 102 yıl önce Bakü'de yola çıkan komünistler, bir asırlık mücadele tarihini arkasına alarak ülkenin karanlığa gömülmüdüğü bir zamanda sosyalizm mücadelesini yükseltiyorlar.

Komünistlerin tarihi, büyük zorluklarla dünden bugüne taşındı. Tutuklamalar, yasaklamalar ve baskı koşullarında her daim var olan ülkenin komünist partisi, 1973-1980 arasında büyük bir atılımı imza atarak, Türkiye siyasi tarihine damga vurmuştu. 1980 askerî cuntanın faşizmine direnen komünistler, 1991 yılında SSCB'nin yıkılmasıyla birlikte bir daha yemişlerdi. Düzenin saflarında kendine yer bulanlar ve dönemler, devrimci saflardan uzaklaşmalar da, likidasyon sürecine direnen komünistler, sosyalizm bayrağını yere düşürmediler. Partiyi, ülke sathında yeniden örgütleyerek, bugün gerici ve faşist rejime, burjuvazinin sınıf diktatörlüğüne karşı mücadeleyi sürdürüyorlar.

Parti saflarında yaşanan likidasyon sadece örgütsel bir likidasyon değildi. Aynı zamanda bu

likidasyonun ana nedenlerinden birisi ideolojik olarak çözülmeydi. Bugün Türkiye'de komünist siyasetin en önemli görevlerinden birisi Marksist-Leninist teori ışığında ideolojik ve politik yeniden üretim ve bilimsel sosyalizmin ilkelerine sadık kalarak mücadeleyi yükseltmektedir. Her türlü burjuva ideolojisine ve özeldede liberalizmin sahte solculuğuna karşı düzen karşıtı bir politik çizgi ve devrimci örgütsel varlığın zemini burada aranmak zorunda.

Bugün ülke seçime gidiyor. Yine düzen içi çözümler emekçi halkın önüne konmuş bulunuyor. Bir yanda gerici-faşist Cumhur İttifakı, diğer yanda CHP'nin başını çektiği ancak diğer bütün bileşenlerinin sağ partilerden oluştuğu bir başka düzen içi ittifak var. Bugün komünistler böylesi bir tabloya emekçi halkı mahkûm ve seçeneksiz bırakmamak için kolları sıvadılar. Sosyalistler yan yana gelerek, Sosyalist Güç Birliği'ni ilan ederek, devrimci sol bir seçeneği ortaya koydular.

Bir asırlık mücadeleyi arkamıza alarak ülkenin karanlıktan çıkması için bugün mücadeleyi daha da

büyütmek gerekir. Gerici, işbirlikçi ve emek düşmanı tek adam rejiminin ülkede yaratmış olduğu tahribata karşı sol seçenek yaşamın her alanında anlatılmalı, ülkenin kurtuluşunun laik, anti-emperyalist ve kamucu bir programdan geçtiği dile getirilmelidir.

102 yıl önce kurulan Partimiz, saltanat, işgal ve hilafet yıllarında kurulmuştu. Bugün de saltanat özentisi, emperyalizme ülkeyi peşkeş çeken ve hilafet özlemcisi bir iktidarla karşı karşıyayız. Meclis tasdik kurumuna indirgenmiş, yargı AKP'nin aparatı haline getirilmiş, ülkenin iktisadi değerleri sermayenin yağmasına açılmış, devlet tarikatlarına teslim edilmiş durumdadır. Dün Bakü'den yola çıkıp ulusal kurtuluş mücadelesine katılmak için Türkiye'ye gelmek isteyen Partimizin kurucuları Mustafa Suphi ve 15'lerin iradesini tam bugün yeniden hatırlamak gerek. Bu karanlık tabloya karşı, ülkenin komünistler her alanda ileri çıkmalıdır!

Partimizin, 102. Kuruluş yıldönümü bütün komünistlere kutlu olsun!

Emekçilerin Yaşam Alanları Sermayenin Yağma ve Rant Hirsına Terk Ediliyor

Tozkoparan ve Tokatköy'de halk yağmaya karşı sokaklarda

AKP'nin kentsel dönüşüm adı altında emekçi mahallelerine dönük rant ve yağma politikaları devam ediyor. Özellikle büyük kentlerde iktidarın ve şirketlerin iştahını kabartan mekanların, deprem riski gibi afetler öne sürülerek buralardan çok büyük rantlar sağlandığı, emekçilerin yaşadığı mahallelerin rezidanslar, AVM'ler ve lüks konutlarla dönüştürüldüğü sayısız örnek mevcut.

Son olarak İstanbul'da Fetihtepe, Tozkoparan ve Tokatköy'de aynı senaryo devreye sokuldu.

Tozkoparan'da milyonluk imar rantına halkın itirazı var

İstanbul'un ticaret merkezlerinden biri olan Merter'in yanı başında bulunan Tozkoparan mahallesi için 2006 yılında alınan kentsel dönüşüm kararı mahallelinin itirazları ile 2010 yılında durduruldu. AKP'li Güngören Belediyesi 2020 yılında bölgenin riskli alan olduğunu tescil ettirip mahalleliye evlerini bir an önce boşaltması yönünde tebligatlar gönderdi. Kararın alınmasından bir gün sonrada projeyi gerçekleştirilmesi planlanan şirketle hızlıca sözleşme imzalandı. Bu süreçte mahallenin elektrik, su ve doğalgazı kesildi.

Karara karşı Danıştay'a yapılan itiraz kabul edildi ve ikinci kez yürütmeyi durdurma kararı alındı. Yurttaşların hukuki mücadelesi ve direnişleri bütün bu süreç boyunca devam etti. Diğer rant projelerinde olduğu gibi burada da mevcut ya-

paların yıkılarak hak sahiplerinin barınmasının mümkün olmayacağı lüks konutların inşa edilmesi gündemde. Kentsel dönüşümüne değil rant ve yağmaya karşı olduklarını her fırsatta dile getiren yurttaşlar evlerini ve yaşam alanlarını korumak için direnişe devam ediyor.

Kar hirsını başa yazan ve yurttaşların taleplerini hiçe sayan AKP iktidarı 29 Ağustos gecesi binlerce polis ve TOMA'lar eşliğinde mahalleyi abluka altına alarak yıkımlara başladı. Yurttaşların evlerinin yıkılmasına karşı nöbetleri ise sürüyor.

Beykoz Tokatköy'de kentsel dönüşüm zorbalığı

İstanbul'da devam eden yağma ve rant politikalarının bir diğer adresi ise AKP'li Beykoz Belediyesi'ne bağlı Tokatköy Mahallesi. AKP'li Beykoz Belediyesi, Tokatköy'deki kentsel dönüşüm projesinde hukuki süreçlerin devam etmesi ve mahkemelerin yürütmeyi durdurma kararlarına rağmen yurttaşları tahliye zorluyor. Burada da aynı senaryo devrede, bahane deprem riski. Mahalleye su, elektirik ve doğalgaz verilmiyor.

22 Ağustos tarihinde Belediye erken saatlerde polis ve TOMA'lar eşliğinde mahalleye girmiş, hukuki olmadığı halde evlerin yıkımına başlamıştı. Yıkıma direnen mahalle halkına polisin müdahalesinin ardından 27 kişi gözaltına alınmış, daha sonra serbest bırakılmıştı.

Beykoz iskelesine iki kilometre mesafede bulunan ve yaklaşık 15 bin 367 kişinin yaşadığı Tokatköy Mahallesi ranta açılmak isteniyor.

Boğaz'a nazır mahallede bir süre önce AKP'li Beykoz Belediyesi, Emlak Konut ortaklığıyla 'dönüşüm projesi' gerçekleştirileceğini duyurdu. Tanıtım dosyasına göre proje 9,1 hektarlık alanda gerçekleşecek. Bölgede 238 yapı yıkılıp, yerine 776 konut ile 47 işyeri inşa edilecek. Bu sayı bile planın olası hedefini açıklamaya yetiyor.

Belediye, 238 yapının tamamının ruhsatsız ve imar durumuna aykırı olduğunu ileri sürüyor. Yurttaşların 40-45 yıldır yaşadığı konutların çoğu tapu tahsis belgeli. Her seçim döneminde tapu vaa-diyle oyalanan mahalle halkı barınma hakkı ve yaşam alanları için direnişe devam ediyor.

Barınma hakkı gaspedilemez

AKP iktidarının yerel yönetimler eliyle yürüttüğü kentsel dönüşüm projelerinin tamamı emekçilerin barınma hakkının gasp edildiği, yaşam alanlarının ise yağmaya açıldığı projeler olmaya devam ediyor. Bu sürecin sonucu ise emekçilerin mahallelerinden sürülmesi ve kent merkezlerinden uzaklaştırılmasıdır. Emekçilerin barınma hakkına ve yaşam alanlarına göz diken bu düzen haramilerin düzenidir.

Bu kaçınıcı zam!

Sanayide kuruluşlarında kullanılan elektriğe yüzde 50, konutlarda kullanılan elektriğe yüzde 20 zam getirildi. Bunun yanında konutlarda kullanılan doğalgaza yüzde 20.4, sanayide ve elektrik üretimi ile üretim yapan küçük ve orta işletmelerde kullanılan doğalgaza da yüzde 50 zam geldi.

Son yapılan zamlar ile birlikte eylül ayı itibarıyla dört kişilik bir ailenin ortalama elektrik faturasının 346,90 TL'den 416,3 TL'ye çıkmasına neden olacak. Bu da elektrik faturasının bir önceki aya göre 69,4 TL, sene başına göre de 196,6 TL birden artması anlamına gelmektedir. İstanbul'da yaşayan dört kişilik bir ailenin ortalama doğalgaz faturası ise eylül itibarıyla 436 TL'ye yükselecek.

EPDK ve BOTAŞ, bugün itibarıyla konutlarda kullanılan elektriğe yüzde 20 zam yapılırken; konutlarda kullanılan doğalgaza yüzde 20,4, sanayide kullanılan doğalgaza ise yüzde 50,8 zam yapıldığını duyurdu.

TMMOB Makina Mühendisleri Odası'nın hesaplamasına göre, İstanbul'da yaşayan dört kişilik bir ailenin aylık elektrik, doğalgaz, su, telefon ve internetten oluşan tüm faturalarının toplamı 2022 Ocak'ta 997,6 TL idi. Bu tutar Ankara'da yaşayan bir aile için ise 1025 TL'ye ulaşmıştı. Bu oran birinci kademe küçük işletmelerde yüzde 219,2 iken, ikinci kademe büyük işletmelerde yüzde 51,5 ve elektrik

üretim amaçlı tarife için ise yüzde 273,6.

TMMOB'dan yapılan açıklamada ise bu oranlar ile birlikte, tarımsal sulamada yüzde 142,5 ve ticarethanelerde yüzde 174,2 ila yüzde 265,6 Aralık ayında iken, sanayide kullanılan elektriğe son bir yılda yapılan zam yüzde 433,1'e ulaştı. Yapılan açıklamada EPDK'nın son kararlarına bakıldığında, enerji zamlarının devam edeceğine yönelik işaretler olduğuna dikkat çekildi. 2020 Mart'ta 600 TL, 2021 sonunda 2 bin TL olan megavat saat başına bu fiyat, bugün 4 bin 800 TL'ye çıktı. Yani 2020'ye göre 8 kat, 2021 sonu-2022 başına göre 2.4 kat artmış oldu.

Yılbaşından bugüne doğalgaza Ocak'ta yüzde 25, Nisan'da yüzde 35, Haziran'da yüzde 30 ve bugün itibarıyla yüzde 20 zam yapıldı. Meskenlerde kullanılan elektriğe ise Ocak'ta yüzde 50, Haziran'da yüzde 15, Ağustos'ta yüzde 20 zam yapılmış oldu.

Hükümet kötü ekonomi yönetiminin idaresini

yapamadığı bu her durumda açıklamayı "dış güçler" ile yapmayı bir adet haline getirdi. Dolar/TL'de hızlı değer kaybı, salgın etkisi ve Rusya-Ukrayna savaşının küresel piyasalarda yol açtığı enerji krizi gibi başlıklardaki içerik ile 2022'de elektrik ve doğalgaz fiyatlarına art arda gelen zamları savundu. Özel şirketlere verilen imtiyazlar ve alım garantileri ile birlikte elektrikteki bu fahiş artış üretim ve doğal olarak emekçilerin cebine çok fazlası ile yansiyacaktır.

Avrupa'yı tercihleri nedeni ile tehdit eden doğalgaz sıkıntısı ülkemizde ise hükümet tarafından emekçilerin faturaları ödeyecek bir ücretleri olmadığı için, kışın içinde donma ve hastalık ile karşı karşıya bırakacaktır. Avrupa'da yapılan ve bizde emekçiler ile dalga geçmesine savunulan doğalgaz ayarlarınızı değiştirin, az düş alın vb. ahmakça önerilerin emekçiler cephesinde elini tersi ile itilmesi gerekmektedir. Temek insan hakkı olan barınma, ulaşım ve ısınma hakkında bu pervasızlığa emekçiler olarak son vermek zorundayız

180 Milyon Dolarlık Servet...

AKP döneminde yaşanan yolsuzluklar giderek artmaya ve ortaya çıkmaya devam ediyor. Daha önce Sedat Peker'in ortaya koyduğu iddialar birçok istifayı beraberinde getirmişti. Geçtiğimiz haftalarda yine Sedat Peker'in açıklamaları ile başlayan süreçte ise hedef SPK ve Ali Fuat Taşkesenlioğlu oldu.

SPK gibi bir kurumun ve borsaların mantığı ve düzen içerisinde oturduğu yer elbette Marksistler açısından ortadadır. Fakat tüm dünya borsalarında spekülasyon hareketleri mevcutken doğrudan borsaları denetleyen kurumun ve başkanının bu işe adım atması yaşanan yolsuzluğu doruklara çıkarır vaziyette.

180 milyon dolarlık servete sahip olduğu iddia edilen Taşkesenlioğlu'nun bu servete nasıl sahip olduğu sorusu aslında ifşaların başlangıcıydı.

Ali Fuat Taşkesenlioğlu daha önce Bank Asya ve Halkbank'ta yöneticilik yapmıştı. Taşkesenlioğlu bu dönemlerde FETÖ'ye yakınlığıyla biliniyor.

İddiaların içerisinde Ali Fuat Taşkesenlioğlu'nun kardeşi AKP Erzurum milletvekili Zehra Taşkesenlioğlu, Cumhurbaşkanı danışmanı Serkan Taranoğlu, Türkiye Odalar Borsalar Birliği Meclisi üyesi

Salih Orakçı'da yer alıyor.

Olay, Marka Holding'in Sahibi Mine Tozlu Sineren'in SPK başkanı Taşkesenlioğlu'na 25 milyon liralık fonun sermayeye eklenmesi için başvurusu ile başlıyor. Ali Fuat Taşkesenlioğlu ise onu Zehra Taşkesenlioğlu'na yönlendiriyor. Zehra Taşkesenlioğlu ise bu durumun mümkün olması için 12 milyon TL'lik danışmanlık sağlayabileceğini bildiriyor.

Sadece bunlar değil, Ali Fuat Taşkesenlioğlu'nun bankacılık döneminde batık şirketlere büyük krediler sağlaması da yer alıyor.

Devlet-öfya ilişkisi, devlet içerisindeki yolsuzluklar gibi başlıkların kaynağı AKP'den de öte bu düzenin kendisi.

Devlet ve kurumlar sermayeye hizmet ettiği sürece yozlaşma kaçınılmaz.

Yapılan vurgunların çıktısı ise küçük yatırımcının haksızlığa uğratıldığı...

AKP'li kadroların ve vekillerin, devletin ve şirketlerin yaptığı anlaşmalara önceden ulaşarak düşük fiyatlı hisse senetlerini alması ve fiyatlar yükselince yüksek fiyattan küçük yatırımcıya satması bir

yana...

Doğrudan batık, ne olduğu belli olmayan şirketlerin rüşvet karşılığı halka arz edilmesine izin veriliyor.

Vurgunun ve soygunun özünde servetin transferi yatıyor. AKP iktidarı attığı adımlarla (faiz düşürme politikası ve özelleştirme) şirketlere ve kendi yandaşlarına bu servet aktarımını zaten sağlıyor.

SPK başkanı vesilesi ile ortaya çıkan yolsuzluk okyanusta damla...

Günlük 50 milyar Türk Lirasının üzerinde hacime sahip olan İstanbul Borsası'nda herkesin bildiği Yakın İzleme Pazarı'nda yer alan spekülasyon hisseler çok yaygın. Yasal olarak soyguna zaten izin verilmekte.

Sonuç olarak yukarıda bahsettiğimiz hisselerdeki spekülasyon hareketleri zaten var durumda. Sistemin kendisi yozlaşmış ve soygunu içeriyor. Halkın kendisi yoksulluk içerisindeyken sermayedarlar ve AKP'li vekiller bu yoksulluğa köstek olup zenginliklerine zenginlik katıyor.

Orta vadeli program açıklandı! Enflasyon devam edecek! Akp krize reçete yazamıyor!

Strateji ve Bütçe Bakanlığı tarafından 2022-2025 Orta Vadeli Program açıklandı. 49 sayfalık programın özeti tabloda yer alıyor.

AKP'nin iktidarda kaldığı durumda önümüzdeki yıllarda ekonomik olarak hedefleri bunlar olacak.

GSYH'da programın sonunda 2 katlık bir artış bekleniyor. Dolar bazında ise yaklaşık %25 civarında bir artış bekleniyor.

Bu demek oluyor ki büyük bir enflasyon dalgası devam edecek. Çünkü geçtiğimiz süreçte ve bugünkü enflasyonun kaynağı, girdi maliyetleri ve dolar kuru olarak ortaya kondu.

Bu ekseninde kişi başına düşen gelirden de artış bekleniyor. İstikrarlı büyüme enflasyonla birlikte devam ettirilecek. Büyümenin yıllık ortalaması ise %5 civarında.

GSYH'da dolar ve TL arasında bu kadar fark olmasına rağmen enflasyonun programın sonunda %65'ten %9,9'a indirilmesi hedefleniyor.

İhracatta ithalatta artış hedefleniyor. Turizm gelirlerinde ise büyük gelir ile birlikte dış ticaret dengesinin negatif devam edeceği ama azala-

cağı öngörülmüyor.

İşsizliğin düşürülmesi hedefleniyor.

Merkezi yönetim tarafında ise harcamalar 2 kat arttırılacak. Gelirlerin de 2,5 kat arttırılması hedefleniyor. Faiz harcamalarında ise 2 katın üzerinde bir artış bekleniyor.

Bütçe dengesinin ise negatif olsa bile azalması bekleniyor.

Programdaki en büyük mantık hatası ise enflasyonun düşme beklentisi...

Programın içerisinde elbette üretim vurgusu yapılıyor. AKP bunu yıllardır dile getirse bile yapısal olarak krizden çıkamıyor.

Küresel krizin ana sebeplerinden ve ekonomimize etkisinden pandemi çıkarılıp, bölgesel savaşlar eklenmiş durumda...

2016 yılında %32 olan iş gücü ödemelerinin GSYH'daki payı, 2022'nin 2. çeyreğinde %22'nin altına düşmüş durumda.

Doların arttığı bir durumda enflasyonun düşmesi, bugün olduğu gibi emekçilerin yoksullukla ve

zamlarla boğuştuğu bir tabloyu ortaya koyuyor. İş gücü ödemelerinin aldığı pay düşerken GYSH artışı, büyüme ve istihdam ne anlam ifade edebilir.

AKP ve sermaye bu politika ile birlikte emekçilerden aldığı paraları patronlara aktarıyor.

Ücretler enflasyon altında eziliyor, nominal olarak büyük zamlar yapılarak tepkiler törpüleniyor, daha sonraki süreçte tekrar enflasyon artışıyla sömürü arttırılıyor. Yine bu dönemde bankacılık sektörünün zenginleşeceği ortada. Bankacılık sektöründe yabancı bankalar günden güne pazar payını arttırır durumda.

Bu programın kısmi istikrar dönemlerine görece sermayeye daha faydalı olduğu düşünülebilir. Ama bu şekilde emekçiler açısından devam ettirilmesi uzun vadede mümkün değil.

Bu dönemin reçetesi sermayeden yana olacaksa ya enflasyon ya faiz artışı ve kemer sıkma politikaları...

Emekçilerden yana olacaksa kamucu ve planlı bir üretim ekonomisi...

Bağlantıyı Kes Hareketi'nden çarpıcı anket: İstifa dalgası

“Pandeminin ikinci yılında uzaktan çalışmanın kitlelerce denenmesiyle başlayan istifa dalgasını ilk olarak Amerika ve sonrasında Avrupa ülkelerinde gözlemledik. Ekonomik krizin tüm dünyada patlak vermesiyle krizin sonuçlarını en çok emekçi kesimler hissetti.”

Bağlantıyı Kes Hareketi, “Çalıştığınız sektörde/şirkette istifa sayısında artış gözlemliyor musunuz?” anketinin sonuçlarını paylaştı. Twitter üzerinden gerçekleştirilen ankete 272 kişi katılırken, katılanların yüzde 63’ü ücret sebebiyle istifalarda artış olduğunu belirttiler. Bağlantıyı Kes Hareketi, anket sonuçlarına ilişkin bir açıklama yayımlarken, açıklamada “Pandemiyle birlikte uzaktan çalışmayı ilk kez deneyimleyen çalışanlar, ülkemizde ve dünyada ofise dönme çağrılarında karşı itirazlar getirdi. Tamamen ofise dönüş çağrısı yapan çokuluslu şirketlerde, çalışanlar itiraz ve istifa mekanizmalarını online olarak çalıştırmaya başladı.” denildi.

“Sermayede bir heyula: İstifa dalgası” başlığıyla yayınlanan anket sonuçları açıklamasında şu ifadeler yer aldı:

Pandeminin etkileri tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de en derin işçi sınıfının üzerinde hissedildi. Sağlıksız çalışma ortamları, fazla mesai saatleri, ulaşılamama hakkının ihlali ve kod29 ile haksız işten çıkarmalar ile Akp ve sermaye işbirliği, krizi işçi sınıfının üzerine yıktı.

Salgının tüm dünyaya yayılmasıyla hemen hemen tüm beyaz yaka çalışanları için uzaktan çalışma zorunlu bir seçenek haline geldi. Bunun üstüne, ülkemizde yaşanan yüksek enflasyon ve döviz krizleri çalışanlar için metropollerde yaşamayı neredeyse imkansız hale getirmiştir. Artan kiralar ve ulaşılmaması imkansız ev fiyatları sebebiyle tabiri caizse ofis çalışanları kentlerin uç mahallelerinde yaşamak zorunda bırakılmıştır.

Yukarıda küçük bir portresini sunduğumuz çalışma koşullarının giderek kötüleşmesi hali, ofis çalışanlarının büyük bir çoğunluğunun evden çalışmaya ilişkin tercihlerinde artışı beraberinde getirmiştir.

Bağlantıyı Kes Hareketi olarak yaptığımız “Co-

vid-19’un evden ve uzaktan çalışma üzerine etkileri” adlı araştırma raporuna buradan ulaşabilirsiniz.

<http://www.siniftavri.org/pdf/covid-19-un-evden-ve-uzaktan-calisma-uzerine-etkileri.pdf>

Pandemiyle birlikte uzaktan çalışmayı ilk kez deneyimleyen çalışanlar, ülkemizde ve dünyada ofise dönme çağrılarında karşı itirazlar getirdi. Tamamen ofise dönüş çağrısı yapan çokuluslu şirketlerde, çalışanlar itiraz ve istifa mekanizmalarını online olarak çalıştırmaya başladı. Apple’da şirketin iç mesajlaşma uygulaması üzerinden örgütlenen çalışanlar geri adım atılmasını talep ederken, Google çalışanları ofise geri dönüş çağrısında geri adım attırdı ve uzaktan çalışma süresi uzatıldı.

Solun büyük bir kısmının uzaktan çalışmanın örgütlenme kültürüne zarar vereceği iddiasına, Bağlantıyı Kes Hareketi olarak temkinli yaklaşmakla birlikte, hazırladığımız anket ve raporlarla durumun pek de bu halde olmadığını gözlemledik. Bu çalışma biçiminin çalışanların lehine nasıl dönüştürebileceğimize

ilişkin panel ve çalışmalar yapıp tüm sol bileşenleri bu konuda tartışmaya davet ettik.

Pandeminin ikinci yılında uzaktan çalışmanın kitlelerce denenmesiyle başlayan istifa dalgasını ilk olarak Amerika ve sonrasında Avrupa ülkelerinde gözlemledik. Ekonomik krizin tüm dünyada patlak vermesiyle krizin sonuçlarını en çok emekçi kesimler hissetti. Yapılan anket sonuçlarında da görüldüğü ve beklendiği üzere çalışanların iş hayatında yaşadığı güvensizlik, düşük ücretler ve çalışma şekli istifa sayısında gözlemlenebilir bir artışa sebep oldu.

Yukarıda belirtilenler ışığında araştırmalar ve raporlar göstermiştir ki pandemi, daha fazla çalışanın istifa etmesine ve çalışanların iş ha-

yat dengesini yeniden planlamasına neden olmuştur.

Çalışanların istifa etmesine ilişkin twitter sayfamızdan yayınladığımız “Çalıştığınız sektörde/şirkette istifa sayısında artış gözlemliyor musunuz?” anketine 272 kişi katılmış ve katılanların %63’ü ücret sebebiyle istifalarda artış olduğunu belirtmişlerdir.

İstifa eden çalışanların yeni bir iş bulduğuna ilişkin verili bir çalışma bulunmasa da istifa artışlarından sonra TÜİK verilerine yansımış bir işsizlik artışı görülmemektedir. Öncesinde yaptığımız anketlerde de gördüğümüz üzere beyaz yakanın temel ihtiyaçlarını karşılamada zorlanması bu istifa dalgasının temel sebebi olduğu görülmektedir.

Henüz tüm dünyanın anlamaya çalıştığı bu istifa dalgası sol için büyük şeyler ifade etmektedir. Ofis çalışanlarının sınıf yanılması sebebiyle örgütlenemez olduğunu düşünen öncüler, çalışma koşullarına ve ücret politikalarına itiraz mekanizmasını online olarak geliştiren beyaz yaka ile karşı karşıya kalmıştır.

Bağlantıyı Kes Hareketi olarak ofis çalışanlarının sınıf mücadelesindeki yerini çok önemsiyoruz. Ofis çalışanlarının pandemi sonrası döneminde yeniden şekillenen çalışma koşullarını dönüştürmek istemesi, bu dönüşüm için verdiği mücadele geleceğe yönelik umutlarımızı arttırmaktadır.

Bu umutları bilinçli mücadeleye dönüştürmek örgütlenmek ile mümkündür. Aynı kaygılarda ortaklaşan, yarattığı ve kendisinden çalınan artı değer farkında olan tüm ofis çalışanlarını birlikte mücadele etmek için Bağlantıyı Kes Hareketi’ne katılmaya çağırıyoruz.

ÜLKEMİZİN GELECEĞİNE BİRLİKTE SAHİP
SOSYALİST GÜÇ BİRLİĞİ
 Yola Çıkıyor!

Sosyalist Güç Birliği: Türkiye'nin devrimci seçeneği

Sosyalist Güç Birliği: Türkiye'nin devrimci seçeneği

İNİŞE DENİZ BABACAN

Türkiye'de siyasal alanda 12 Eylül'den itibaren büyük bir sağa kayış yaşandığı bilinmektedir. Nedenlerini bir yana bırakmak gerekirse bu sürecin sonuçlarına bakıldığında sağın genişlemesinin karşısında solun kırk yıllık bir zaman diliminde geri çekiliş yaşadığı görülmüştür. 1980'li ve 90'lı yıllarda Türkiye toplumunun gündemine giren sınıfsal hareketlenmeler ve solun yaptığı bir dizi çıkış denemesi olmakla birlikte, AKP'nin iktidara geldiği 2002 yılına kadar Türkiye'de sosyalist mücadele 12 Eylül öncesi dinamizmini ve örgütlülüğünü yakalayamamıştır.

Bu durumda yeni solcu eğilimlerin ve liberalizmin Türkiye solu üzerindeki etkisinin olduğunu açıkça yazmak gerekmektedir. Sovyetler Birliği'nin çözülmesi ile birlikte ise sosyalist hareket serbest salınım dönemine girmiş ve toplumsal iddialarında kayıp yaşamıştır.

2002'de AKP'nin iktidara gelişi ile birlikte Türkiye'nin içerisine girdiği dönüşümü ise bu yazıda detaylı olarak ele almayacağız. Ancak AKP iktidarı özünde Türkiye'deki tüm sağ kuvvetleri arkasına alarak Türkiye'deki tüm sağ kesilmiştir, bunun hesabı ise Türkiye işçi sınıfına kesilmiştir. AKP'li yıllar sınıfın çeşitli bölmelerinde hareketlenmeler yaratmış ve çeşitli başlıklarda bunlar toplumsal temsiliyet kazansa da, bu dönemde de işçi sınıfının siyasal alanda masaya yumruğunu vurduğu örnekler sınırlıdır denilebilir.

Tüm bunlara rağmen 2010 yılında Türkiye'de solun referandum sürecindeki pozisyonu ve kurulan hayır cephesi, özellikle Türkiye sosyalist hareketinin üzerindeki liberal etkinin kırılması açısından önemli bir dönemeç olarak değerlendirilebilir. Bununla birlikte 2013 Gezi direnişi solun derlenişi için objektif anlamda çok büyük bir fırsat anlamına gelirken, Türkiye'de emekçi sınıfların mücadelesinin toplumsal dönüşüm için motor bir güç olabileceği görünür olmuş ve toplumun hafızasına kazınmıştır. Bu açıdan Gezi direnişinde ortaya çıkan laik, cumhuriyetçi ve eşitlikçi özelemler Türkiye'de sosyalist solun

mücadelesine yataklık eden önemli bir değer taşımaya devam etmektedir.

Kısaca ifade etmeye çalıştığımız son kırk yıllık dönemin en önemli pratik sonuçlarından biri ise bugün Sosyalist Güç Birliği'nin kendisini ortaya koyması olarak değerlendirilmelidir. Dolayısıyla pratik anlamdaki bir diğer sonuç ise tamamen sağa kaymış bu düzenin alternatifinin siyasal olarak ortaya çıkmasıdır. Dolayısıyla artık ülkemizde sermaye sınıfının ve gerici siyasal örgütlenmelerin sağ siyasal çizgisine karşı sol, sosyalist bir odak yaratılmıştır.

Sağa karşı sol

Bugün düzen siyasetinin Cumhur İttifakı'nda temsil edilen bölümünün dinci gerici ve faşist bir ittifaka dayandığı açıktır. AKP'nin iktidarda olduğu son yirmi yıllık dönem Cumhur İttifakı'nın kuruluşunun temelleri anlamına da gelmiştir. AKP'nin iktidarda kalmak için MHP ile yaptığı ittifak, Türkiye'deki sermaye düzeni ve emperyalizm ile karşıtlık ilişkisi içermemektedir. Ancak bununla birlikte siyasal İslâmcılık ve milliyetçilik özellikle 12 Eylül sonrasında devreye

sokulduğu gibi bugün de düzenin en önemli siyasal, ideolojik konumu anlamına gelmekte, Cumhuriyet İttifakı da bu temeller üzerine yükselmektedir.

Ancak mızrak artık çuvala sığmıyor. Ekonomik krizin zirve yaptığı ülkemizde tarikatlar koalisyonu olan AKP iktidarı ile düzenin emekçilere ve sola karşı baskı unsuru olarak kullandığı MHP'nin siyasal açılımları karın doyurmaya-
cak hale gelmiştir. Dinci ve milliyetçi hamasetin yükseltilmesi, başta Yunanistan ve Suriye olmak üzere Türkiye'nin komşuları ile gerilimi üzerinden milliyetçiliğin pompalanması, Kürt sorununun her daim bir terör sorunu olarak lanse edilerek taraftar toplanmaya çalışılması, AKP'nin sıkıştığı her uğrakta gerici Diyanet İşleri Başkanlığı'nı devreye sokması, siyasal İslamcılığın toplumsal hayata egemen olma arayışı ve dinselleşme açılımları Cumhuriyet İttifakı'nın temel siyasal paradigmalarıdır. Ancak, halkın dinsel ya da milli duygularına hitap etmeye çalışan bu iktidarın aynı zamanda bir istibdat rejimi kurduğunun unutulmaması gerekmektedir. Bu açıdan toplumun bu rejim tarafından sadece gerici ve milliyetçi hamaset kullanılarak kaptırılmasının oldukça zor olduğu bir döneme girildiği açıktır.

Bu yüzden Türkiye'de yıkılan cumhuriyetin yerine gerçek anlamda emekçi halkın temsiliyetinin sağlandığı yeni bir cumhuriyetin kurulmasını, laikliği ayakları üzerine yeniden doğrultmayı, yurtseverliği ve anti-emperyalizmi yükseltmeyi, emekçilerin haklarını ve eşitliği savunmak tüm toplumun gözünde meşru bir karakter kazanmıştır. Bugüne kadar özgürlükler ve demokrasi yaftası altında sermayenin ve tarikatların çıkarlarını savunan sağ iktidara karşı solculuk yapmak aynı zamanda bu düzenin değişikliğini savunmakla eşanlamli hale gelmiştir. Sosyalist Güç Birliği çıkışı bu anlamıyla tüm toplumun karşısında biricik devrimci odak olarak yer almaktadır.

Sol gösterip sağ vuranlara karşı gerçek sol
Sermaye düzeninin bir diğer kanadı ise Millet İttifakı'nda şekillendiği biliniyor. Bu kanadın

sermaye düzeninin törpülenmesi ya da tadilata tabi tutulması gereken yanlarını temsil ettiği açıktır. Hatta geçmişte olduğu gibi "ortanın solu" kimliğine sahip çıkmak gibi bir derdi olmayan Millet İttifakı'nın ortalamasının sağ değerler ile bezeli olduğunu söylemeye gerek bulunmuyor.

Son tahlilde, Millet İttifakı'nın sermaye sınıfının ve emperyalizmin özlemleri ile kavgaya tutuşmak gibi bir derdi bulunmamaktadır. AKP iktidarının NATO'culuğuna karşı daha fazla

Türkiye'de emekçi sınıflar önümüzdeki seçimleri de kapsayacak şekilde sermaye düzeninin kanatları arasında bir tercihe zorlanmaktadır. Bu kanatların şekillendiği düzlem ise adlı adınca sağ siyasal bir içeriğe sahiptir. Böylesi bir zamanda, sağa karşı solun tarih sahnesine Sosyalist Güç Birliği olarak ortaya çıkması Türkiye'nin devrimci seçeneğinin şekillenmesi yolunda önemli bir adım olarak değerlendirilmelidir.

NATO'culuk, tarikatlara karşı bugüne kadar tarikatların düzeninden beslenmiş olan bir dizi siyasal İslamcı özne ile ittifak, ekonomik kriz ve yoksullaşmaya karşı kapitalizmin "yeni reçeteleri"nin temsilciliğini yapmak, tek adam yönetimine karşıtlık adı altında sermaye diktatörlüğünün perçinlenmesinin yolunu açmak Millet İttifakı'nın programının kodlarını oluşturuyor. Millet İttifakı'nı oluşturan özneleri düşünürseniz,

yukarıdaki özellikler kafanızda cisimleşecektir.

Dolayısıyla, Millet İttifakı bugün topluma sahte umutlar pompalayarak, emekçi sınıfları içinde yaşadığımız sömürü düzenine bir kere daha ikna etmeye çalışacaktır. Bunun adı açık bir şekilde restorasyon siyasetidir. Bu siyasi hat özünde sağ bir karakter taşımakta, halkın ağzına bir parmak bal çalmaya çalışmaktadır. Onun için düzenin bir diğer sağ çizgisine karşı sol değerlerle yapılan çıkış çok büyük bir ayağa kalkışın habercisidir.

Böylesi bir dönemde kalkış noktası sol olanlara düzen güçleri tarafından önerilen bir yol bulunuyor. O da düzenin bir kanadı olan Millet İttifakı'na "en iyi muhalefetin" yapılmasının vaaz edilmesidir. Geçmişte AKP iktidarına en büyük desteği veren liberallerin tam da böylesi bir yola girmiş olması kimseyi şaşırtmamalı. Dünün yetmez ama evetçileri Türkiye'de solu bugün de Millet İttifakı'na "yetmez ama evet" demeye çağırıyorlar. Buradan türeyen şeyin sol adına reformizm olduğu açıktır. Sermaye sınıfının bugün bir reform programı bulunmadığı biliniyor. Öyleyse, bu pozisyonda böylesi bir tercih yapan solun ya da "demokrasi mücadelesi"ni, emek, laiklik, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesinin önüne koyan güçlerin varacağı yerin düzenin restorasyon çizgisine eklenmek olacağı aşikârdır. Geçtiğimiz günlerde ortaya çıkan "Emek ve Özgürlük İttifakı"nın geleceği hakkında böylesi bir değerlendirme yapmak çok da abartı sayılmamalı.

Öyleyse, iş başa düştü demektir. Türkiye'de sosyalistler, devrimciler ve komünistler bugüne kadar kendilerini düzene yamamaya çalışan güçlere karşı dik durdular ve bugün de bunun adını Sosyalist Güç Birliği olarak koydular. Sermaye iktidarına karşı devrimci mücadelenin özü, sınıf mücadelelerinde gizli, işçi sınıfının siyasal bir özne olarak siyaset sahnesini çıkması ile ilgili, bunun öncüsü olan güçlerin bağımsız bir odak yaratabilmiş olması ile doğrudan bağlantılı. Sosyalist Güç Birliği tam da bu saiklerle devrimci seçeneği ve bu düzenin değiştirilmesi iradesini temsil etmektedir.

ÜLKEMİZİN GELECEĞİNE BİRLİKTE SAHİP ÇIKIYORUZ!

SOSYALİST GÜÇ BİRLİĞİ
Yola Çıkıyor!

Bağımsız duruş, devrimci duruştur!

Sosyalist siyasetin bağımsız odağı: Sosyalist Güç Birliği

ALİ ATEŞ

Sosyalist Güç Birliği, sağa yatmış siyaset düzleminde sol adına yeni bir soluk aynı zamanda böylesi bir tabloya devrimci bir müdahale olarak değerlendirilmelidir. Onlarca aydının imzasıyla kuruluşunu ilan eden Sosyalist Güç Birliği'nin, devrimci bir seçenek ve düzen karşıtı tek alternatif olarak değerlendirilmesinin en önemli nedeni, bize göre, bağımsız bir duruşu temsil etmesidir.

Uzun süredir, Türkiye sol hareketinde, bağımsız bir devrimci odağın şekillendirilmesi ihtiyacı konuşuluyordu. Sosyalist Güç Birliği yayınladığı bildiriyle düzen karşıtı niteliğini ortaya koymuş, böylesi bir odağın kurulmasına soyunmuştur. Ancak meseleyi sadece "yazılı metinlerle" ele almak, politik öznelerin niteliklerini belirlerken eksikli olacaktır.

Metinler, ilkeler, oluşturulan programlar çok önemlidir. Ancak, herkesin de bildiği gibi, en kapsayıcı, sol taleplerden ve hatta radikal denilebilecek maddelerden oluşan metinler pekâlâ kaleme alınabilir. Ancak politik öznelerin tarif edilmesinde, siyasi koordinat düzleminde nerede durduğunda ve neyi temsil ettiğini göstermesinde "ilkeler metni" tek başına yeterli olamıyor. Bununla birlikte, politik güçlerin ittifakları, hangi güçlerle birlikte davrandığı, kimleri desteklediği ya da kısaca "duruşu" yazılı metinlerin ifade edemediği objektif konuların koordinat noktaları olarak büyük bir öneme sahiptir.

Bu anlamıyla, Sosyalist Güç Birliği'nin, en özgün ve kuvvetli yanı, bağımsız duruşunda aranmalıdır. Türkiye sosyalist hareketinin tarihinde CHP ve HDP'nin gölgesinde siyaset yapma örnekleri deneyimlenmiş olgular olarak biliniyor. Bugün de seçimler yaklaşırken benzer şekilde CHP ve HDP'nin gölgesinde solun kendisine alan bulması gerektiğini söyleyenler var. Elbette doğrudan, "gölge" kavramı üzerinden açıklanmıyor; tek adam rejiminin sona ermesi ya da demokrasi birliği argümanları üzerinden geliştiriliyor. Bu söylem, kulağa hoş gelmekle birlikte, özünde solun ilke, değer, siyaset ve programatik hattının silikleşmesi ve solun kendi ayakları üzerine doğrulacağı zeminin kayganlaşması anlamına geliyor.

Görülemeden budur. Düzen siyasetinde yaşanan kriz açık bir gerçekken, solun kendi kimliğini geriye çekmesi, sol programın flulaşması, solun emekçi sınıflara yaslanarak kendi ayakları üzerinde değil payandalara muhtaç bırakılması tercihlerden bağımsız bir durum olarak karşımıza çıkıyor. Dediyimiz gibi bu tercih ve niyetlerden bağımsız bir durumun ifadesidir. Başka politik güçlerin gölgesinde ve payandasında sosyalist hareketin kendi ayakları üzerine doğrulması mümkün değildir.

Büyük siyaset adına politik pragmatizm yaparak, sosyalist solun buradan sıyrılabileceğini düşünenler elbette olacaktır, ancak geçmişte yaşanan bütün deneyimler farklı bir gerçekliği işaret ediyor.

Devrimci bir kuvvetin biriktirilmesi ihtiyacı

Bugün sosyalist solun önündeki en önemli görevlerinden birisi ve ihtiyaçların en büyüğü, devrimci bir "kuvvetin" şekillendirilmesidir. Türkiye sosyalist hareketi, bugün toplumsal örgütlenme ölçeğinde henüz yolun başındadır. Bu söylem, aynı zamanda solun toplumsal bir güç haline dönüşmesi için politik düzlemde belli bir kuvvetin oluşturulmasını da zorunlu kılar. Bu durum, tekil tekil bütün güçlerin öznel durumlarının çok ötesinde, toplumsal bir ölçek bazında değerlendirilmeli. Sol uzun süredir, dayanışmacı ve destekçi bir konumdan çıkıp, kendi ayakları üzerine doğrulduğu bir kuvveti şekillendirmek zorundadır. Gölgelemin altında kalarak, bu mümkün değildir. Devrimci bir kuvvet, devrimcilerin toplandığı ve sosyalist mücadeleyi bir adres haline getirdikleri mücadelenin sonucu olabilir. Kendi örgütsel ve politik dinamizmine yaslanmayan, bu anlamıyla başka güçlere "tutunarak" böylesi bir kuvvetin oluşabileceği stratejisi geçmiş deneyimlerde yeterince öğreticidir.

Devrimci bir programın ortaya konulması ihtiyacı

Bütün bunlarla birlikte, altı çizilmesi gereken bir başka olgu da, net bir sol programın ortaya konması ve topluma sunulmasıdır. Laikliğin sulandırılmadığı, kamucu ekonomi politikasının önemsizleştirilmediği, emperyalizme karşı mücadelenin geri çekilmediği bir siyasetin yolu, net bir duruştan geçer. Netlik kadar, aynı zamanda bu temel ilkelerde dik bir duruş gerekiyor. Avrupa Birliği'ne, ABD'ye ve NATO'ya karşı dik bir duruş sergilenemezse, sayılan bu emperyalist kurumlarla şöyle ya da böyle dirsek teması içinde olanlarla yan yana gelişlerin geri çekici bir yan taşıdığı herkes için açık olmalıdır. Başka türlü mümkün mü? İttifak yaptığınız ortaklarınızın bu konuda yalpalaması, sizin de yalpalanmanız demektir.

İstediyiniz kadar, anti-emperyalizm konusunda en radikal söyleme sahip olunuz, pratik yaşam siyasetin de belirleyicisidir. İnandırıcı olamazsanız. Bu açıdan, toplumsal, ekonomik ve siyasi devrimci bir programın ortaya konulmasının yolu, bağımsız bir duruşu, bağımsız bir odağın yaratılması ihtiyacını zorunlu kılar. Bugün ne CHP ne de HDP'nin gölgesinde sol bir programın berrak bir biçimde ortaya konulma şansı bulunuyor.

Düzen karşıtı bir odağın yaratılması ihtiyacı

İçinden geçtiğimiz kesitte, AKP ve MHP tarafından oluşturulan gerici-faşist iktidara karşı muhalefetin tek başına sol kesimden oluşmadığı ortada. "Muhalefet" ile "gerçek muhalefet" kavramlarının

arasındaki fark bir yana bırakarak okunmalı. Ya da başka şekilde söylersek burjuva muhalefet de bugün kendisini güçlü bir biçimde toplumun önüne koymuş, hatta "tek adam rejiminden bir an önce kurtulmak" adına, düzenin bir başka kanadı, burjuva muhalefeti ortaya çıkmış bulunuyor. "İyileştirilmiş cumhurbaşkanlığı sisteminin" karşısına "güçlendirilmiş parlamenter sistem"le çıkan düzen muhalefeti, bugün sağa karşı sağ seçeneğinden başka bir şey değildir. Solun Millet İttifakı'nda yeri olamaz.

Bugün ihtiyaç, düzen karşıtı bir odağın yaratılmasıdır. Düzen karşıtı bir odağın yaratılmasının yolu, düzenin bütün güçlerinden bağımsızlaşan bir politik hattın örülmesidir.

Böylesi bir odağın yaratılmasının yolunun HDP çatısı altında buluşmak olmadığı da, HDP'nin politik çizgisi, tercihleri nedeniyle ve içindeki liberal odaklar itibarıyla mümkün değildir. Belki de bunlardan daha da önemlisi, HDP'nin belli sınırlarının bulunmasıdır. Bu sınır, bugün ülkenin ilerici ve emekten yana bütün dinamiklerini kapsamak noktasında HDP'nin temsil ettiği kimlik siyasetinin doğrudan ilgisi bulunmaktadır.

Solun irade ve iddia göstermesi ihtiyacı

Düzen derin bir kriz içinde. Böylesi bir dönemde sosyalist hareketin bir sıçrayış yapmasının yolu onun inandırıcılığından ve umut haline gelmesinden geçer. İddiasız bir sol, iradesiz bir soldur. Kendi iradesini, daha büyük güçlerin politik tercihlerine bırakmış ya da -daha yumuşatıcı bir söylemle ifade edersek- politik manevralarına göre hesap eden bir solun iddia ve irade göstermesi çok mümkün değildir.

Solun devrimci bir iddia ve irade sergilemesinden anlaşılması gereken bir başka nokta da başka politik güçlere yaslanmamayı tercih etmesidir. Örneğin bugün milletvekili çıkarmanın yolu, ittifak politikalarını belirliyor. Burjuva siyaset tarzının tipik bir örneğinin sol harekete de bulaşması, en başta solun iddia ve iradesini ortaya koymasının da bir başka örneği olarak görülmelidir.

Sosyalizmin bağımsız odağı

Türkiye solunun uzun süredir tartıştığı düzen karşıtı ve devrimci "bağımsız odak" tartışması bugün Sosyalist Güç Birliği ile vücut bulmuş durumda. Elbette kuruluş ilanı, böylesi bir odağın toplumsal ve siyasal düzlemde karşılığına denk düşmektir. Güç Birliği'nin, önünde yapması gereken büyük görevler bulunuyor. Bunun hakkı verildiği durumda, Sosyalist Güç Birliği, solun makus talihi ni yenmek için önemli bir fırsat yakalayacaktır.

Bağımsız duruş, devrimci duruştur!

Düzenin Aritmetiği ve Solun İlkeleri

I GÖKMEN KILIÇ

Öyle günlerden geçiyoruz ki, artık her akıl dışı olay bizlere düzen tarafından normalmiş gibi sunulmaya çalışılıyor. Düzenin üstümüze boca ettiği akla

hayale sığmaz olaylara her gün bir yenisi eklenirken, Türkiye halkı market-pazar ihtiyaçlarını bile karşılayamaz duruma getirildi. Bunca karmaşanın içinde gerçek bilginin ve doğrunun izini sürmek her geçen gün güçleşiyor.

Düzen aktörlerinin rahatlığı ise tam da buradan geliyor. Tüm temel doğruların; eşitliğin, özgürlüğün ve adalet duygusunun kötürüm bırakıldığı ve mücadele azminin tüketilmek istendiği ülkemizde, halkın bu düzenin vazgeçilmez olduğuna inancını isteniyor.

Türkiye seçimlere giderken siyasetin durumu da aynı akıl dışılıkla devam ediyor. Düzen siyaseti halkın örgütsüzlüğünü veri olarak sandık aritmetiğini bir kurtuluş reçetesi olarak bizlere dayatmakta geri durmuyor. Halkın sahibi olmadığı bir politizasyon sürecinin olabileceği en kısa sürede yaşanıp bitirilmesi hedefleniyor.

Maalesef sol siyaset açısından da benzer bir durum söz konusu. Burjuva siyaset, ilkelerin değil, düzen içi sandık hesaplarının yapılmasını siyasetin olmazsa olmazı gibi halka sunarken Türkiye solu da bundan nasibini alıyor. Solun belli bir bölmesi gün geçtikçe sağcılaşan siyasi iklime kendini kaptırması görünüyor.

Aritmetik küsur mü? Düzenle hesaplama mı?

Tüm bu tablo içinde siyasete sirayet eden seçim aritmetiğinden solun kurtulması bir zorluluk haline gelmiş durumda. Sol, her şeyden önce, seçim sandıklarının aritmetik küsürü olmayı reddederek işe başlamalıdır.

Geçtiğimiz günlerde ilan edilen Sosyalist Güç Birliği bunun için kurulmuştur ve Türkiye'de solun bağımsız, devrimci hattını temsil etmektedir. Önümüzdeki seçimlerde koltuk hesaplarının ve milletvekili pazarlıklarının dışına çıkılmak isteniyorsa bunun tek adresi Sosyalist Güç Birliği olacaktır.

Sosyalistler, oluşturdukları karşıtlığı koltuk pazarlıklarına göre değil ilkeler üzerine inşa ederler. Bu ilkeler geçmeden önce Sosyalist Güç Birliği'ni kendilerini sol olarak tanımlayan diğer muhalif odaklardan ayıran bazı noktalarına değinelim

Bunlardan ilki, Sosyalist Güç Birliği'nin düzen karşıtlığı pozisyonu gereği gerçek bir muhalefet odağı olmasıdır. Ancak sosyalistler diğer öznelerden farklı olarak düzenin muhalefet kanadı olarak kendilerine kalıcı bir pozisyon tanımlamazlar. Sosyalistleri burada diğerlerinden ayıran asıl farklılık muhalif olması değil, aynı zamanda kendisini iktidar alternatifi olarak görmesidir. Sosyalist Güç Birliği'ni diğer "muhaliflerden" ayıran önemli farklardan biri işte budur.

İkinci bir diğer nokta, toplumda da oldukça kuvvetli olduğunu bildiğimiz AKP ve Erdoğan karşıtlığıyla ilgilidir. Yaklaşık 21 yıllık AKP iktidarına karşı en tutarlı ve başı dik olanlar kuşkusuz sosyalistler olmuştur. Sosyalistler mevcut muhalefetten farklı olarak AKP'yle koalisyon kurmaya çalışmamış, tarihin hiçbir döneminde "aldatılma-

mış" ve "Havet" demek zorunda kalmamıştır. Bu anlamıyla AKP ve Erdoğan karşıtlığının gerçek sahibi sosyalistlerdir. Durum böyle ancak, sosyalistlerin yalnızca "Erdoğan gitsinci" bir tutum almaları siyaseten indirgemeci bir yaklaşım olduğu kadar düzenin diğer aktörlerine meşruluk katması nedeniyle de yanlıştır. Sosyalistler bunun ötesini istemektedir ve kendilerini yalnızca "Erdoğan gitsincilik" üzerinden var edemezler.

Üçüncü nokta, Sosyalist Güç Birliği şu ya da bu odağa sırf karşıtlık olsun diye yan yana gelmiş değildir. Sosyalistlerin varlık nedeni düzenin topyekün karşında yer alarak yeni bir düzeni örgütlemektir. Düzenin çarkına çomak sokmayı hedeflemeyen bir solun varlığı da sorgulanmalıdır. Bu varlık nedenleri ilkelerimizi belirleyen temel motivasyonumuzdur.

Son olarak, Sosyalistler ilkeleriyle vardır ve bu ilkeler dogmatik değil, güncel görev ve tarihsel hedeflere dayanmaktadır. Bu nedenle temel meseleniz, seçimlerde koltuk kapma yarışını reddederek Türkiye'de tarihsel bir hesaplaşmanın öncülüğünü yapmaktır.

Adayları Değil, İlkeleri Konuşma Vakti

Birazdan söyleyeceğimiz siyaseti aday tartışmalarına ve milletvekili pazarlıklarına indirgeyenler tarafından güçlükle anlaşılabilir. Bizim neden başka ittifakların parçası olmadığımızı soranlar mutlaka olacaktır. Oysa soru tersinden sorulmalıdır: Kendisini sol ve sosyalist olarak tanımlayan kişi ya da öznelerin neden Sosyalist Güç Birliği'nin parçası ol(a)madığı sorgulanmalıdır.

Sosyalist Güç Birliği'nin çağrısı çok sarih ilkelere göre belirlenmiş ve kamuoyuyla paylaşılmıştır. O zaman açıklamada öne çıkan bazı maddelere tekrar bakarak sorularımızı yeniden soralım.

• "Madde 2- İnsanın insanı sömürdüğü, eşitsizlik ve adaletsizliğin her gün daha da derinleştiği bu toplumsal ve siyasi düzeni reddediyoruz. Sermaye ve patronların zenginleştiği, emekçilerin her geçen gün yoksullaştığı kriz koşulları hızlı bir çöküşü de işaret etmektedir. Bu gidişi tersine çevirmek, sömürünün ve işsizliğin ortadan kaldırılacağı, insanca bir yaşamın kurulacağı bir cumhuriyet için harekete geçiyoruz. Özelleştirmelere son verilmeli, peşkeş çekilmiş bütün kamu varlıkları ve sektörler kamulaştırılmalıdır. Eğitim, sağlık ve bakım hizmetleri başta olmak üzere tüm insani ihtiyaçlar kamu hizmeti olmalı, eşit ve ücretsiz sunulmalıdır. Emperyalist tekellerin topraklarımız üzerindeki yağmasına son verilmeli, ekonomi planlama ilkesine göre yeniden tasarlanmalıdır."

Sermaye düzeni meşru ve değişmez mi kabul edilecek yoksa düzenle hesaplaşmaya mı girilecek? Sermayenin yerlisine ve yabancısına karşı gerçek bir mücadele yürütmeden sol siyasetten bahsedilebilir mi? Sömürünün olmadığı, sermayeye peşkeş çekilen tüm kamu varlıklarına halk adına el koyulduğu yeni bir cumhuriyetin istenmesi kadar meşru bir sol talep olabilir mi?

• "Madde 3- Bağımsız ve egemen bir Türkiye için emperyalizme karşı mücadelede kararlıyız. Emperyalizmin yeni savaş cepheleleri açarak coğrafyamızı yıkıma sürüklediği, savaş örgütü NATO'nun yayılcı politikalarını en tehlikeli savaş senaryolarıyla hızlandırdığı bir dönemde yıllardır dile getirdiğimiz hedef daha da acildir: Türkiye NATO'dan çıkmalıdır. Ülkemizdeki yabancı üsler kapatılmalıdır."

Emperyalizmle mücadele solun olmazsa olmazları arasındadır. Emperyalizmle müzakere masaları mı eskitilecek yoksa emperyalizmle mücadele mi edilecek? Bu soruya birden fazla şık koymak bile solun tahine ayıp kaçmaktır. Sol, emperyalist sömürü ve savaş makinesine karşı tarihte olduğu gibi bundan sonra da ikirciksiz bir mücadele içindedir.

• "Madde 4- Devletin tüm kademelerine ve toplumsal yaşama egemen olan tarikatlar, bilimsel düşüncüyü ve tüm özgürlük alanlarını yok ederek başta kadınlar, gençler ve çocuklar olmak üzere tüm toplumu dinselikleştirme baskı altına almaya çalışan gericiliğe karşı, laiklik için bir araya geliyoruz. Tarikat ve cemaat kadrolaşmaları tasfiye edilmelidir. Eğitim birliği sağlanmalı, tarikat ve cemaat okulları ile yurtları kapatılmalıdır."

Özellikle AKP döneminde sulandırılan laiklik ilkesi kadınların eşitlik mücadelesi başta olmak üzere tüm toplumsal alanın temel belirleyicidir. Laikliğin salt inanç ve ibadet özgürlüğüne indirgenerek sulandırılmasına, gericiğin toplumsal alanda hegemonya kurmasına karşı durulmalıdır.

• Madde 5- Yurttaşlığın tesis edilerek etnik, dinsel, mezhepsel ve toplumsal cinsiyetten kaynaklı farklılıklar nedeniyle ayrımcılığın ve karşıtlıkların ortadan kaldırıldığı, herkesin eşit ve kardeşçe yaşayacağı özgür bir cumhuriyet hepimizin özlemidir. Bunu gerçekleştirilmek isteyen herkesi ortak mücadeleye davet ediyoruz." Kürt meselesi düzen içinde mi çözülecek düzen dışında mı? Kürt halkının eşit yurttaşlık mücadelesi ne bu düzen ne de emperyalist odaklar tarafından pazarlık konusu edilemez.

Kürt halkı gibi Alevi yurttaşların da eşit yurttaşlık mücadelesi cem evlerinin ibadethane olarak kabul edilmesiyle sınırlandırılmaz. Toplumdaki tüm eşitsizlikler solun konusudur ve bu eşitsizlik en kısa sürede son bulmalıdır.

Sosyalist Güç Birliği'nin yapmış olduğu ilk çağrıda; sermaye karşıtlığı, emperyalizme karşı mücadele ve bağımsızlık, laiklik; etnik, inançsal ve toplumsal cinsiyet eşitliğine dayanan yeni bir ülke çağrısı yer alıyor. Bu ilkeler etrafında yan yana gelebilecek tüm sol özneler Sosyalist Güç Birliği tarafından açık çağrı yapılmış durumda.

Bu ilkeleri benimsemeyen, kendisini yalnızca yapılacak seçimlerdeki sandık aritmetiğine adapte etmek isteyenler için şunu söylemek isteriz: Önümüzdeki seçimlerde ister Cumhuriyet, ister Millet, ister düzenin başka bir kanadının ittifakı sandıktan mutlu ayrılın, emekçiler ve sol adına daha büyük bir mücadele dönemi açılmış olacak.

Yapılan bu çağrı, yeni bir cumhuriyetin; emekçilerin laik, bağımsız, sosyalist cumhuriyetinin çağrısıdır. Bu ülke kendisini düzen ile sınırlandıran, AKP gibi sağ partilere benzeyerek iktidar olmaya çalışan sözde muhalefetten de kurtulmak zorundadır. Bu kurtuluşun anahtarını çağrıda belirtilen ilkelerden geçmektedir.

Sosyalist Güç Birliği; işçilerin, öğrencilerin, kadınların ve kendisini bu düzenden kurtarmak isteyen tüm emekçilerin başlarını kaldırdığında görecekları tek gerçek seçeneğidir. Düzenle hesaplaşmak isteyenler, yeni bir cumhuriyet mücadelesi verenler ve sandık pazarlıklarının yerine ilkeleri koyanlar artık seçeneksiz değildir.

Eğitim emekçileri hakkını aradı, iktidar polisle müdahale etti

Özel Sektör Öğretmenler Sendikası'nın çağrısıyla Ankara'da bulunan eğitim emekçileri hakları için sokağa çıktı. Sendikanın kuruluş yıldönümü için 30 Ağustos'da bir araya gelen emekçiler, etkinlik sonrasında Madenci Anıtı önünde basın açıklaması gerçekleştirmek istedi. "Sefalet ücretlerine ve güvencesizliğe karşı" buluşan emekçilere polis sert müdahalede bulundu. Dokuz öğretmen gözaltına alınırken, gözaltına alınma işlemleri sırasında polisin sert müdahalesine vatandaşlar tepki gösterdi. Sosyal medya üzerinden yayılan videolara da tepki gösteren emekçiler, "öğretmenlere yapılan muameleyi" protesto etti.

Sendikanın güvencesiz ve kadrosuz çalışmaya karşı gerçekleştirdiği etkinlikte, özel sektör eğitimcilerinin statüsüz ve güvencesiz bir biçimde nasıl çalıştırıldığının örnekleri anlatıldı. Türkiye'nin farklı yerlerinden gelen eğitim emekçileri, duruma "artık yeter" demek için Madenci Anıtı önünde buluşurken, emekçilerin haklı ve meşru talepleri iktidar tarafından sert bir biçimde bastırılmaya çalışıldı. Kamuoyunda oluşan tepkiler üzerine, Cumhurbaşkanı eğitim emekçilerini hedef alan açıklamalar gerçekleştirdi.

"Sözleşmeli öğretmenlerin" atama töreninde konuşan Cumhurbaşkanı Erdoğan, eğitim emekçilerine "çapulcu" diye seslenerek hakaret etti. Erdoğan'ın hakaretlerine tepki gösteren öğretmenler, "#özürdileerdoğan" başlıklı hashtag çalışması yürüttü. Erdoğan'ın hakareti üzerine Kılıçdaroğlu ve diğer siyasetçiler de duruma tepki gösterirken, bir tepki de Türkiye Komünist Hareketi'nden geldi.

Türkiye Komünist Hareketinden Erdoğan'a tepki: "Çapulcu değil, öğretmen"

Yazılı bir açıklama yayınlarak polis şiddetini ve Erdoğan'ın hakaretlerini kınayan Türkiye Komünist

Hareketi, "çapulcu değil, hakkını arayan öğretmeni" başlıklı bir açıklama yayınladı. Açıklama da şu ifadeler kullanıldı:

"Sözleşmeli öğretmenlerin atama töreninde konuşan Cumhurbaşkanı Erdoğan, bir kez daha hakkını arayanlara karşı "öfkelerini" kustu. Ankara'da Pazar günü hakları için buluşan eğitim emekçilerine saldıran sermaye düzeni, bu kez de Erdoğan'ın aracılığıyla emekçilere çapulcu demiştir. Hakkını arayan emekçilerden çekinen Erdoğan, en doğal talepleri dahi "çapulcu" olmakla eşdeğerdir tutmuştur.

Yıllardır kangrenleşen, büyük bir sömürüyü de beraberinde getiren özel sektör öğretmenlerinin durumu geçici atamalarla çözülemez. Özel sektörde çalışan eğitim emekçilerinin ve diğer tüm statülerdeki eğitimcilerin hak arama mücadelesine istediğiniz hakareti etseniz de sonuç değişmeyecektir; emekçilerin talepleri haklı ve meşrudur. Eğitim emekçilerinin eşitlik ve statü talebine karşı söyleyecek en ufak bir sözü olmayan, garabet eğitim politikalarıyla hem emekçileri, hem de milyonlarca gencin geleceğini çalan iktidar, derhal emekçilerden özür dilemelidir!

Erdoğan'ın emekçilere tepeden bakan tavrına karşı eğitim emekçilerinin çağrıcısı olduğu "boykot" sonuna kadar haklı bir tavidir. Eğitim emekçileri kadrolu, statü farkı olmayan, insanca bir yaşayacakları düzen için mücadelelerini büyütecek ve her yerde sömürü düzeninin sahiplerinin karşısına dikilecektir!"

Yüzbinlerce eğitim emekçisi "sömürü koşullarında" çalışmak zorunda

Özel sektör öğretmenlerinin haklı talepleri bir süredir kamuoyunda yoğun bir biçimde tartışılıyor. Türkiye'de üç yüz bine yakın özel eğitim sektörü emekçisi bulunurken, 80 binden fazla da

sözleşmeli öğretmen bulunuyor. Eğitim emekçilerinin üçte birinden fazlası özel sektörde, geçici ve statüsüz bir biçimde çalışıyor. Bu tabloya vakıf üniversitelerindeki eğitim emekçileri ve bilim insanları da eklenince, yüzbinlerce eğitim emekçisinin "sömürüldüğü" gerçeği çarpıcı bir biçimde gözlemleniyor.

Yıllardır atanma mücadelesi veren eğitim emekçileri, geçinmek uğruna özel sektördeki şartları "kabul etmek" zorunda bırakılırken, yasal ve gayrimeşru yöntemlerle örgütlenmelerinin önü kesilmeye çalışılıyor. Özel sektör eğitimcileri toplu sözleşme yapma hakkından fiili olarak mahrum bırakılırken, vakıf üniversitelerindeki emekçiler de, uzun süredir "toplular sözleşme ve statü hakkı" mücadelesi veriyor. Bilgi Üniversitesinde on yıla yakın bir süre boyunca verilen mücadele sonucunda toplu sözleşme hakkı mahkemece tanınmak zorunda kalan yüzbinlerce vakıf üniversitesi emekçisi, statü kanunu nedeniyle zor durumda kalmış durumda.

Özel sektör eğitim emekçileri birlikte örgütlenme pratiğini güçlendiriyor

Kamu emekçileri arasında örgütlenebilen eğitim sendikaları ise yıllardır bu durum karşısında güçlü bir tepki gösteremedi. Son yıllarda sendika ve platformlar aracılığıyla örgütlenme atağına geçen özel sektör eğitimcileri, kamusal ve laik eğitim mücadelesinde önemli bir yer işgal edecek gibi duruyor. Fiili ve meşru örgütlenme hakkı için mücadele eden emekçiler, önümüzdeki aylarda önemli bir sınav vererek bu hakkı layığıyla kazanacak bir hattı örmeye hazırlanıyor. Bu konuda faaliyet gösteren Eğitimde Sınıf Tavrı Platformu, uzun bir süredir eğitim emekçilerinin kamu ya da özel sektör ayrımı olmaksızın örgütlenmesini savunurken, diğer örgütlenmelerin de ortaya çıkması önemli bir gelişme.

Miçotakis'in ateşle sirtakisi

Geçtiğimiz yıl ABD ile 1990 yılında imzaladığı askeri iş birliği anlaşmasını beş yıl süreyle uzatan ve sonrasında da süresiz olarak yürürlükte kalmasına karar veren Yunanistan hükümeti, ülkedeki mevcut ABD-NATO üslerinin güçlendirilmesi, ABD'nin askeri ihtiyaçları için yeni askeri üsler, kamplar, altyapı ve sair tesisler kurulması için attığı bu adımlarla Yunanistan topraklarını ABD emperyalizminin sıkı tahkim edilmiş bir kalesi haline dönüştürüyor.

Miçotakis liderliğindeki Néa Dimokratía (Yeni Demokrasi) hükümeti ABD emperyalizmin Rusya ve Çin Halk Cumhuriyeti'ne karşı yeni bir kuşatma ve saldırganlık dalgasından başka bir şey olmayan "NATO 2030" Stratejisi doğrultusunda Yunanistan'ı büyük bir gayretkeşlikle militarizme ve geçmişte ülkenin çok çektiği maceracı dış politikalara doğru sürüklemektedir. 2021 yılı itibarı ile Yunanistan, dünyada gayri safi yurtiçi hasılasına oranla en fazla askeri harcama yapan ülke oldu. Fransa'dan 30 adet Dassault Rafale tipi savaş uçağı ve 3 adet Belharra tipi firkateyn satın alınırken ABD'den de Türkiye'ye satışı engellenen F-35 uçaklarından oluşan bir filonun satın alınarak 10 yıl içerisinde ülkenin askeri envanterine dahil edilmesi öngörülmüyor.

Yakın zamana dek sarsıcı ekonomik ve siyasi krizler içerisinde zor günler geçiren, üyesi olduğu Avrupa Birliği içerisinde de ciddi karın ağrılarında yol açan müflis evlat Yunanistan'ın, tabiri caizse böyle birden bire coşmasının, Türkiye'ye 40 kilometreden daha yakın bir mesafede bulunan Dedeağaç (Aleksandrupoli) Üssü ve Girit Adası'ndaki Suda Üssü başta olmak üzere ülkedeki ABD askeri üslerinin sayısını 9'a çıkarmasının başlıca sebebi, iktidardaki Yeni Demokrasi Partisi'nin sözcülerine inanan olursanız: "Ülkenin ve sınırlarının güvenliğinin Türk saldırganlığına karşı korunması".

Türkiye ile Yunanistan arasında öteden beri Ege'deki adalar ve kıta sahanlığı, Kıbrıs ve Doğu Akdeniz'deki enerji kaynaklarına hakimiyet başlıklarında, tarihsel kökeni gericilerin sözde "Ulu Hakan"ı II. Abdülhamid'in Kıbrıs'ı İngiltere'ye "emanet" (!) etmesine kadar uzanan ve Osmanlı'nın esas olarak Ege adalarından oluşan Cezâyir-i Bahr-i Sefid vilayetinin Balkan Savaşı bozgunu sonrasındaki akıbeti ile daha da karmaşık hale gelen bir dizi sorun bulunduğu, bunun yakın geçmişte bir çok defa askeri çatışma da dahil siyasi ve diplomatik gerilimlere sebep olduğu malum.

Ülkemizde bir kısım akıllı evvel solcunun büyük umutlar bağladığı Çıpras liderliğindeki Syriza iktidarının ABD emperyalizmi ile başlattığı Stratejik

Diyaloğu devam ettiren Miçotakis hükümeti, ABD ile Tayyip Erdoğan arasındaki anlaşmazlıkları ve Biden'ın filhelenizmini fırsata çevirerek Yunan sermayesini Türk rakibi ile rekabette öne geçirmeye, Ege ve Doğu Akdeniz'in stratejik ve doğal zenginliklerinin paylaşımında Yunan kapitalizminin hegemonyasını kurmaya çabalyor. Öte yandan Yunan hükümetinin, hızlı silahlanmanın ve ABD'nin ülkedeki tahkimatının esas olarak Türkiye'ye karşı alınan birer savunma önlemi olduğu biçimindeki söylemi, ülkemizdeki yakın seçim gündeminden kaynaklanan konjonktürel ihtiyaçlar nedeniyle AKP'nin propaganda aygıtlarının da fazlasıyla işine geliyor, ülkemizdeki ekonomik çöküşün baş sorumlusu Tayyip Erdoğan hükümetinin yedi düvelin küffarıyla tek başına mücadele eden Battal Gazi biçiminde resmedilmesine dolgu malzemesi işlevi görüyor.

Oysa Yunanistan hükümetinin hayalleri, ABD emperyalizmi tarafından Yunanistan'a şifahen ya da kâğıt üzerinde vaat edilenler ve AKP propagandasının köpürttüğü Türk-Yunan gerilimi bir tarafa, ABD'nin Yunanistan'daki askeri tahkimatının esas hedefinin Türkiye değil, Madrid'de düzenlenen NATO Liderler Zirvesi'nin sonuç bildirgesinde "ittifaka en önemli ve doğrudan tehdit" olarak tanımlanan Rusya ile "hırsları ve zorlayıcı politikaları NATO'nun çıkarlarına, güvenliğine ve değerlerine meydan okuduğu" belirtilen Çin Halk Cumhuriyeti'nin Kuşak ve Yol Projesiyle hayata geçirmeye çalıştığı açılımlar olduğu ortadadır.

ABD Emperyalizmi Yunanistan'da Niye Üsleniyor?

ABD emperyalizminin ve NATO'nun öncelikli stratejik hedefinin Rusya'nın Baltık, Adriyatik, Akdeniz ve Karadeniz'den tecrit edilmesi, Rusya tarafından neredeyse bir iç deniz telakki edilen Kuzey Buz Denizi'ndeki askeri dengeyi değiştirmek için İsveç ve Finlandiya'nın NATO'ya dahil edilmeleeri, Baltık denizine St. Petersburg ve Kaliningrad (ikinci Paylaşım Savaşı sonunda Potsdam anlaşmasıyla SSCB'ye bırakılan, Rusya ile kara bağlantısı olmayan, Litvanya ile Polonya arasındaki Königsberg) haricinde bir çıkış kanalının Rusya'ya bırakılmaması olduğu ayan beyan görülmektedir.

Bu bakımdan, her ne kadar Türk ve Yunan sermayeleri arasındaki bölgesel gerilimler üzerinden rant devşirmek, her iki tarafa da silah satışından büyük kârlar elde etmek ve ağabey rolünü oynayarak çeşitli tavizler koparmak emperyalizmin kuşkusuz her zaman işine gelse de, özellikle Rusya'nın Ukrayna'da başlattığı özel askerî harekât karşısında NATO'nun konsolidasyonu ve genişle-

mesinin güvence altına alınması gereği NATO'nun güneydoğu kanadındaki uyumun korunmasını da emperyalizm bakımından önemli hale getirmektedir. Nitekim Rusya'nın Karadeniz'den tecrit edilmesi girişimi Ukrayna harekâtı ile Kırım'dan sonra Azak Denizi ve Karadeniz'deki Odessa limanının da NATO yanlılarının kontrolünden çıkmasıyla şimdilik hezime uğratılmış görünmektedir. Rusya cephesindeki vaziyet bu haldeyken Çin Halk Cumhuriyeti ile de Tayvan meselesi üzerinden bir askeri gerilim tırmandırılmakta, Çin Halk Cumhuriyeti'nin etrafı da ABD ve NATO askeri üsleriyle çevrilmektedir. Dolayısıyla böyle bir ortamda iki NATO üyesi Türkiye ve Yunanistan arasındaki anlaşmazlıkların silahlı çatışmaya varmasının emperyalizmin konjonktürel çıkarları bakımından arzulanır bir netice olmadığı söylenebilir.

Öte yandan kardeş Yunan Komünist Partisi'nin de ifade ettiği gibi: "Yunan hükümetleri, kendi çıkarları uğruna, emperyalist planlarda ve rekabette uşak rolü üstlenmekte ve Yunan halkını büyük risklere maruz bırakmaktadır." Miçotakis hükümetinin maceracı söylemleri ve adımları, Türkiye'nin Lozan ve sair uluslararası antlaşmalar gereği askerden arındırılmış statüde bulundurulmaları gereken Ege Adalarının silahlandırılması karşısında 1964-1965'te verdiği notalardan sonra ilk kez "uluslararası anlaşmalara uygun davranılmaması durumunda Yunanistan'ın adalardaki egemenlik haklarının sorgulanmaya başlanacağı" konusundaki açık diplomatik ve askeri uyarılarının yanı sıra, sallanmakta olan koltuğunu korumanın tek yolunu bu tür dış politika gerilimleri üzerinden köpürtülecek milliyetçi propagandada gören Tayyip Erdoğan hükümetinin fütühatçı ve irredantist söylemlerinin katlanmasına da yol açıyor.

Bu söylemlerin nereye kadar ileri vardiirilacağı ve savaş uçaklarının Ege kıta sahanlığındaki geleneksel it dalaşı gösterilerinin ötesine geçip geçmişteki Kardak kayalıkları krizindekine benzer bir atraksiyon yaratılıp yaratılmayacağı tamamen AKP iktidarının yüksek enflasyon altında ezilmekte olan emekçi halkın artan memnuniyetsizliği karşısında iç siyasetteki çaresizliğine pamuk ipliğiyle bağlanmış durumdadır. Zira böyle bir ortamda, Erdoğan ve AKP'nin kendi koltukları ve çıkarları uğruna gerekirse ülkemizi ateşe atacak, kardeş Türk ve Yunan halklarını birbirleriyle karşı karşıya getirecek adımları atmaktan bir an bile geri durmayacakları tecrübeyle sabittir.

İstibdat devam ediyor: Konser ve festival yasak!

Türkiye’de gerici ve AKP iktidarının kol kola attığı adımlar büyük bir yıkım süreci yaratmış durumda. Siyasal İslamcı düşüncenin “değerler” adı altında yürüttüğü saldırı özü itibarıyla Türkiye’de toplumsal hayatı dönüştürmeyi ve laikliği ortadan kaldırmayı amaçlıyor. Her fırsatta, kadın sanatçıların kıyafetleri üzerinden gericiyi kusan zihniyet artık baskı ve sindirme politikalarını devreye sokmuş durumda. Gülşen’in tutuklanması ve ev hapsi örneğinde de görünen gerçek, AKP iktidarının tarikatlar eliyle Türkiye’de yarattığı gerici dönüşümün geldiği boyuttur.

Gericiğin sık sık devreye soktuğu “Türk aile yapısı bozuluyor” tezleri, alkol düşmanlığı, gençlerin kızılı erkekli eğlenmelerine, yaşamlarına olan düşmanlık en son festival yasaklarında vücut

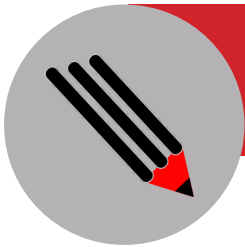
bulmuş ve birçok festival Valilikler tarafından iptal edilmişti. Festivallerin iptali sonrasında ise birçok tarikat ve cemaat üyesi ise sevinç naraları atmaktan geri kalmadı.

İnsanlığın bütün değerlerine düşman olan gerici düşüncenin en büyük korkusundan biri laiklik. Şeriat yönetimini savunan, dini değerlere göre toplumun şekillendirilmesini hedefleyen bu düşüncenin panzehri olan laiklik ise bugün Türkiye’de kâğıt üzerinde kalmış vaziyette.

Tüm bu baskıların altında ise AKP iktidarının yaşadığı sıkışma yatıyor. Her geçen gün güç kaybeden ve azınlık iktidarı konumuna gelen AKP’nin kendi tabanını ve sağ düşünceye sahip kesimleri konsolide etme arayışı bugün festivalle-

rin yasaklanması, kadın sanatçıların kıyafetleri ve söylemleri üzerinden tutuklanması yoluyla sağlanmaya çalışılıyor.

AKP iktidarının yasakları ise yalnızca bunlarla sınırlı değil. İlerici, halkın çıkarlarını savunan, eşitlik ve özgürlüğün kavgasını veren birçok sanatçının ve grubun da konserlerine izin verilmiyor ve sesleri kısılmak isteniyor. Türkiye’de emekçilerin, gençlerin, kadınların sesleri çıkmasını isteyen AKP’nin adımları ise topluma boyun eğdirebilmiş değil. Her yasağın karşısında laikliği, eşitliği ve özgürlüğü savunan milyonlarca insan AKP iktidarının hamlelerinin de tutmadığının büyük bir göstergesi.

Genç Köşe

Sosyalizmi üniversitelere taşımak

Üniversiteler ve üniversiteli gençlik uzun süredir Türkiye’de sorunlar ile anılır durumda. Gençlik dendiğinde geleceksizlik, işsizlik, yurtdışına çıkma arayışı, barınma sorunu gibi gündemler akla geliyor ve siyasette de gençlik bu sorunlar üzerinden tartışılıyor. Bu sorunların olmadığını iddia etmiyoruz, tam tersi bugün gençliğin sorunları derinleşiyor ve sorun yumağı haline dönüşüyor. Fakat hem bu sorunların nedenlerinin ortaya doğru konduğunu hem de gençliğin sorunlarına dair gerçekçi bir çözüm arayışının tartışıldığını ise düşünmüyoruz.

İlk olarak gençliğin sorunlarının siyasetten ve toplumun bütününden kopararak ele alınmasının hatalı olduğunu ve siyasetin mantığına aykırı olduğunu belirtmek gerekiyor. Dolayısıyla gençlik alanında yürütülen bir tartışmanın mantığı gereği ülkedeki sisteme, siyasal alandaki konumlanışlara ve toplumsal mücadelelere taşınması ve buradan yana yanıt üretilmesi gerekiyor. Bugün ise düzen cephesinde yürütülen tartışmanın bundan çok uzak olduğunu ifade etmekten çekinmiyoruz. Sömürü, gerici, işbirlikçilik tartışılmıyor ve kurtuluş reçetesi olarak sunulan reçetede düzenin restorasyonu ve başkanlık sisteminin dönüştürülmesi dışında bir şey yazmıyor.

Gençliğin sorunlarının arttığı, düzenin tüm katmanlarının ise gençliğe oy havuzu olarak baktığı,

ülkemizdeki gerçek sorunların tartışılmadığı ve tüm hesabın “saray ve çetesine” kesilmeye çalışıldığı böylesi bir dönemde ise gençliğin devreye girmesi gerektiğini düşünüyoruz. Gençliğin artık sorunlarla anılan değil, ülkeye dair söz söyleyen bir düzleme taşınması için, ülkede gerçek bir kurtuluş tartışmasının başlaması ve bu arayışın güçlenmesi için ise omurgayı doğru inşa etmek gerekiyor.

İlk olarak kapitalizmle uzlaşmayan, onun tadilatını savunmayan, geleceksizlik, işsizlik, yoksulluk, umutsuzluk yaratan bu düzenin değirmenine su taşımayan bir mücadelenin şekillenmesi gerekiyor. Bu düzen karşıtı ideolojik pozisyonun gençlik içerisinde güçlendirilmesi, “-izmleri” eşitleyen liberal düşüncelerle hesaplaşılması ve düzenin devamını sağlayan her yaklaşımın karşısında güçlü şekilde durulması gerekiyor.

İkinci olarak bu düzen karşıtı ideolojik pozisyonun siyasetteki iz düşümlerinin oluşturulması ve gençliğe pozisyon aldırılması gerekiyor. Bugün sermaye düzeniyle kavgası olmayan her siyasetin o veya bu şekilde gençliğin sorunlarının derinleşmesine hizmet ettiği açıkça ortaya konmalıdır. Gerek sermaye düzeninin sorunlarını rejim tartışmasına sıkıştıran ve sistemi ayakları üzerine oturtmayı amaçlayan Millet İttifakı gerekse de solda görünen fakat Millet İttifakı’nın rayından

ayrılmayan yaklaşımlara gençliğin tavrının net olması gerekmektedir. Bu düzenin yamanmasına da, bağımsızlığın, laikliğin, eşitlik ve özgürlüğün geri plana itilmesine de geçit verilmemelidir. Gençliğin gelecek mücadelesi ve ülkenin kurtuluşu doğrudan bu ilkelerin toplumla buluşmasından geçmektedir.

Üçüncü olarak ise bu gerçeklerin farkında olan ve “bir şey yapmalı” diyen gençlik kesimlerinin yalnızlığa, aktivizme, sahte umutlara kaptırılmaması ve örgütlü bir sürecin parçası haline getirilmeleri görevi ile karşı karşıya bulunuyoruz. Gelecek arayışını, eşit ve özgür bir yaşam isteğini örgütlü bir şekilde yükselten, siyasete ve topluma müdahale eden yeni bir kuşağın şekillendirilmesinden bahsediyoruz.

Bu üç noktayı yani ideoloji, siyaset ve örgüt parametrelerini bütünlüklü ele alan bir mücadelenin ise Türkiye’de yeni bir yolu ustalıklı açacağını önümüzdeki süreçte göreceğiz ve hissedeceğiz. Üniversiteler ise bu yeni yolun açılmasında önemli bir işlev görecektir. Şimdi sosyalizmi üniversitelere taşıma zamanı!

■ Evrim Saldıran

SORULARLA SOSYALİZM VE TÜRKİYE KOMÜNİST HAREKETİ

Bizim "öbür dünya"yla değil. Biz, adaleti bu dünyaya getirme mücadelesi veriyoruz! Savaşlar, eşitsizlik, sömürü söylendiği gibi bir alın yazısı değildir. İnsanlık isterse ve mücadele ederse, adil ve eşit bir dünya kurabilir. Bu yüzden sosyalizm, din adına adaletin tecellisini "öbür dünyaya" bırakan, eşitsizlikleri "kader" olarak gören bütün anlayışlarla mücadele eder.

Sosyalist bir düzende din elbette yasaklanmayacak. Fakat toplumun herhangi veya belirli bir dini anlayış üzerine kurulmasına ve şekillenmesine de izin verilmeyecektir. Sosyalizm laik bir toplumsal düzeni savunur, toplumdaki bütün dini inançlara eşit mesafede durur. Ayrıca her dinin kendi inanç ve ibadet özgürlüğünün sağlanması için gerekli önlemlerin alınmasını da savunur.

Komünistler, kişisel inanç ve ibadet özgürlüğünün sağlandığı, ancak dinin siyasal ve toplumsal yaşantının kuralları belirlenirken bir referans olmaktan çıktığı, laik bir toplum ve devlet yapısından yanadırlar

Din ve vicdan özgürlüğü başkadır, dinin toplumsal ve siyasal hayata kurallar koymaya kalkış-

ması, yani siyasallaşması başka. Siyasetin ve toplumun kurallarını, çağın koşulları ve insanlığın vardığı gelişkinlik düzeyi belirler. Örneğin insanlık, kadınerkek eşitliğini bir değer ve bir kural olarak kabul etmiştir. Kimse dini gerekçe göstererek, kadınların toplumda ikinci sınıf insan muamelesi görmesini savunamaz. Ya da kimse, çağdaş ceza kanunları yerine dinin öngördüğü cezaların uygulanmasını savunamaz.

Dinci gericiler ve yobazlar, meselenin bir kişisel inanç meselesi olarak görülmesine itiraz ederler ve şöyle derler: "Din sadece kişisel bir mesele değildir, toplumsal ve siyasal düzen hakkında da kurallar koyar." Yani aslında, toplumsal ve siyasal hayatın da dine göre düzenlenmesini isterler.

Sosyalizmde ise insanların kişisel inanç ve vicdan özgürlüğü vardır. Tam da bu yüzden dinci gericiliğe karşıdır; çünkü gericiler, başka inançtan insanlara ve inanmayanlara baskı kurarlar.

Sosyalizmde din yasaklanacak mı? Yoksa sosyalistler laiklik adıyla dinsizlik propagandası mı yapıyor?

Yoldaştan Mektup

Orgütlü mücadelemiz kazandırdı; ölüm gemisi São Paulo durduruldu!

Bildiğiniz gibi son günlerde başta İzmir halkı olmak üzere tüm Türkiye'nin gündeminde ölüm gemisi olarak anılan São Paulo gemisi vardı. Brezilya donanmasının açık arttırmaya çıkardığı gemiyi, Türkiye'de SÖK Denizcilik şirketi 1,85 milyon ABD doları karşılığında satın alarak Aliağa gemi söküm tesislerinde yer alan söküm tersanesinde sökümek üzere São Paulo gemisi yola çıkmıştı.

Savaş gemisi São Paulo, asbest başta olmak üzere içerisinde birçok tehlikeli kimyasal madde barındırdığı için başta Aliağa olmak üzere tüm bölgeyi olumsuz şekilde etkileyecek ve gemide çalışmak zorunda kalan işçileri direkt ölümle karşı karşıya bırakacak. Asbestin solunum yoluyla vücuda girmesi sonucunda başta kanser olmak üzere akciğer zarı kalınlaşması, skleroz, akciğer zarlarında sıvı toplanması gibi çeşitli hastalıklara yol açtığı biliniyor. Geminin söküm işlerinde çalışmak zorunda kalan gemi söküm işçileri ise gerekli güvenlik önlemleri alınmadığı için asbestle direkt

temas halindeler. Bu durum işçileri ölüm riskiyle karşı karşıya bırakıyor. Yine söküm işlemlerinde gerekli güvenlik önlemleri alınmadığı için iş kazaları ve iş cinayetleri riskiyle de karşı karşıya kalan gemi söküm işçilerinin hayatının, gemi söküm patronları için bir değerinin olmadığını gösteriyor. Patronlar için önemli olan tek şey ise elde ettikleri kar oranları. İşçiler ölümle açlık arasında bir seçeneğe mahkûm eden patronlar zenginliklerine zenginlik katma peşindeler.

São Paulo savaş gemisi; doğamızı, kentimizi, toplum sağlığını, işçi hayatını, güvenliğini ve haklarını hiçe sayarak tüm tepkilere rağmen Aliağa'ya doğru yola çıktı. Türkiye Komünist Hareketi İzmir İl örgütü olarak bizler "Ölüm gemisine geçit yok! Bu ülke, bu halk satılık değil!" diyerek kentin birçok noktasında çalışmalar yaptık. Hem Aliağa'da hem de Karşıyaka'da eylemler düzenledik. Başta gemi söküm işçisi olmak üzere Aliağa halkını ve İzmir'de tüm canlı yaşamına hastalık ve ölüm getirecek bu

geminin gelişine onay verilmesini reddediyoruz dedik. Ülkemize, kentimize sahip çıkmak için tüm halkı bizlerle mücadeleye çağırdık. Kararlı, örgütlü ve güçlü bir şekilde emperyalizmle, halk düşmanlığıyla, işçi düşmanlığıyla özdeşleşmiş bu geminin durdurulmasına karşı çıktık, "ölüm gemisini durduracağız" dedik ve durdurduk. Örgütlü mücadelemiz kazandırdı; ölüm gemisi São Paulo'nun Türkiye'ye gelişi için verilen onay kararı iptal edildi ve gemi durduruldu.

Bu süreçte örgütlü mücadelenin kazandırdığını bir kez daha gördük. Ölüm gemisini durdurduk. Şimdi ise daha örgütlü ve güçlü bir şekilde sömürü düzenine karşı mücadele edip, sadece eşitsizlik, adaletsizlik, işsizlik, yoksulluk, açlık ve ölüm üreten bu düzene karşı insanca bir yaşamın olduğu, eşitlikçi bir düzen kurmak için mücadele etmeye.

■ Ezgi Demir / İzmir

TKH İstanbul İl Konferansı toplandı

Türkiye Komünist Hareketi tüm alan çalışmalarında ve örgütlerinde konferanslar düzenliyor. Partinin İstanbul İl Örgütü Konferansı toplandı.

Türkiye Komünist Hareketi İstanbul İl Örgütü'nün konferans toplantısı 4 Eylül Pazar günü yapıldı. Bir ay önce başlayan konferans süreci İstanbul örgütüne bağlı tüm birimlerin katılımı ile gerçekleşti. Hazırlanan konferans raporunun ele alındığı ve örgütlerin bir yıllık hedeflerini belirlediği konferans süreci aynı zamanda Parti'nin İstanbul'da seçim döneminde yürüteceği çalışmaların yol haritasını da oluşturuyor.

Toplantıda, konferans raporu, Parti'nin seçim çalışmaları, Sosyalist Güç Birliği gündemi ve Parti'nin büyümesi, örgütlenmesi üzerinde değerlendirildi.

Bununla birlikte İstanbul'daki tüm ilçe örgütleri, üniversite ve lise örgütleri bir yıllık çalışma planlarını, örgütlenme hedeflerini konferans delegasyonu ile paylaştılar.

TKH İstanbul İl Örgütü seçim dönemi de kapsayan bir zaman diliminde İstanbul'da yaygınlaşmayı hedefleyen, bunu örgütlenmeye tahvil eden ve tüm bu örgütlenmelerin kalıcı mevzilere dönüştüğü birleşme hedefiyle çalışacak. Bununla birlikte yine il genelinde ön-

müzdaki bir yıl içerisinde yeni örgütlerin açılışı da planlanmaktadır.

**YAĞMA YOK
SOSYALİZM VAR!**

Türkiye Komünist Hareketi Gazi Mahallesi Temsilciliği açılıyor

TKH'nin İstanbul'da yeni bir örgütünün açılışı

Türkiye Komünist Hareketi Gazi Mahallesi Temsilciliği açılıyor.

11 EYLÜL PAZAR 17.00

Gazi Mah. 1413 Sok. No: 12/A Sultangazi (Gazi Cemevi Sokağı)

TÜRKİYE KOMÜNİST HAREKETİ

11 Eylül günü yapılacak.

Türkiye Komünist Hareketi İstanbul'da çalışmalarına yaygınlaşarak devam ediyor. Sultangazi ilçesinde bulunan Gazi Mahallesi'nde yürütülen örgütlenme faaliyetlerinin meyvesi olarak Parti temsilciliği önümüzdeki Pazar günü açılacak.

İstanbul'da emekçilerin yoğun bir şekilde yaşadığı Gazi Mahallesi'nde bundan sonra Parti'nin sesi daha güçlü duyulacaktır. Parti'nin kuruluşunun 102. yılı olan

10 Eylül vesilesiyle düzenlenen açılış 11 Eylül Pazar günü saat 17:00'da hayata geçecektir.

**Gazi Mah. 1413 Sok. No: 12/A Sultangazi (Gazi Cemevi Sokağı)
11 EYLÜL PAZAR 17.00**

16.Sayfadan Devam >>

Burjuvazinin bir kanadı Cumhuriyet İttifakı olarak düzenin katı hali gibi. Diğer tarafta ise bir başka kanat olarak Millet İttifakı düzenin sıvı haline benziyor. Düzenin gaz hali ise liberalizm oluyor ve her yere sızıyor.

Ekonomik krizin bedelinin emekçilere ödetildiği ve derin ekonomik krizle birlikte politik ve ideolojik krizin bizleri beklediği bir dönemde, bir kez daha sermaye düzeninin sınırlarına emekçi halkı hapsedemeyiz. Bunu yapmak istiyorlar. Düzen içi çözümlerle sahte umutlar yaratıyorlar. Bugün düzen karşıtı bir politik odağın şekillenmesi gerekiyor. Burada büyük bir boşluk var. Ülkenin solu zayıfladıkça açıkça bütün politik unsurlar düzenin sağa yatmış eğik düzleminde aşağı doğru kayıyorlar. Ülkenin ve emekçi sınıfların kurtuluşu için düzen karşıtı bir programın ve siyaseti bir alternatif olarak ortaya koymak gerekiyor. Sosyalist Güç Birliği, düzen karşıtı devrimci bir seçenektir. Önemi buradadır.

İkinci olarak Türkiye sosyalist hareketinin bir yerde bir kuvvet biriktirmesi gerekiyor. Devrimci

Sosyalist Güç Birliği, bugün Türkiye'nin, emekçi halkımızın düzen karşıtı devrimci seçeneği olarak, ülkenin tek sol gücü olarak büyük bir misyon yüklenmiştir. Hep birlikte hakkını vereceğiz. Hem seçimlere girerken hem toplumsal mücadelenin bütün alanlarında solun artık sözü, siyaseti, programı güçlerini birleştirmiş olarak toplumun karşısını çıkıyor. 40 yıldır solu yok etmek isteyen sermaye sınıfının, sermaye devletinin, gericisiyle faşistlikle düzenin sahplerinin kurduğu rejim ortada. Sosyalist Güç Birliği, bu tabloya devrimci bir müdahaledir.

bir odak olarak toplumsal bir politik seçenek aynı zamanda bir kuvvetin şekillendirilmesi olarak Türkiye'de devrimci güçlerin kendi ayakları üzerine doğrulması için.

Sosyalist Güç Birliği, bugün Türkiye'nin, emekçi halkımızın düzen karşıtı devrimci seçeneği olarak, ülkenin tek sol gücü olarak büyük bir misyon yüklenmiştir. Hep birlikte hakkını vereceğiz. Hem seçimlere girerken hem toplumsal mücadelenin bütün alanlarında solun artık sözü, siyaseti, programı güçlerini birleştirmiş olarak toplumun karşısını çıkıyor. 40 yıldır solu yok etmek isteyen sermaye sınıfının, sermaye devletinin, gericisiyle faşistlikle düzenin sahplerinin kurduğu rejim ortada. Sosyalist Güç Birliği, bu tabloya devrimci bir müdahaledir.

Solun bağımsız devrimci ittifakı olan Sosyalist Güç Birliği'ne güç vermeye çağırıyoruz!

Türkiye Komünist Hareketi Merkez Komitesi üyesi Kurtuluş Kılçer ile partinin kuruluşunun 102. Yıldönümü vesilesiyle TKH'yi ve Sosyalist Güç Birliği'ni konuştuk.

TKH güçlenerek yoluna devam ediyor!

10 Eylül tarihi komünistler için önemli bir tarih. TKH'nin kuruluşunun 102. Yıldönümü. Kuruluş yıldönümü vesilesiyle, bugün TKH'nin neler yaptığıyla başlamak isteriz. Türkiye Komünist Hareketi olarak güncel çalışmalarınızdan bahsedebilir misiniz?

Öncelikle, bütün komünistlerin 102. Kuruluş yıldönümünü kutlamak isteriz. 10 Eylül 1920 yılında temelleri atılan Partinin bayrağını taşıma iddiasında bulunanlar bizler açısından, 102 yıllık bir geleneği temsil etmek büyük bir sorumluluk. Bir asırlık bir partinin büyük ve şanlı tarihini geleceğe taşımak, bugünkü komünistlerin omuzlarında ağır bir sorumluluk. Ama aynı zamanda bizlere büyük bir güç kaynağı. O açıdan her zaman ifade ettiğimiz gibi "geleceğimiz geleceğimiz". Bugün Türkiye Komünist Hareketi olarak, gelenekten aldığımız güçle, ülkenin komünist partisinin mayasını çalmaya çalışıyoruz. Şunu ifade etmek isterim. Ülkenin içinden geçtiği kesit, düzenin ve rejimin yaşadığı krizden ayrı olarak aynı zamanda komünist siyasetin ileriye sıçrayacağı bir zemine işaret ediyor. Emekçi sınıfların talep ve özlemleri ile sosyalistlerin programının yakınlaştığı bir dönemden geçiyoruz. Böylesi bir dönemde geri çekiliş şöyle dursun, tam tersine ileriye sıçrayacak adımlar atmamız gerektiğini düşünüyoruz.

Bu yaklaşımla, bugün TKH, seçimlere yönelik bir yol haritası oluşturmaya çalışıyor. Sosyalist Güç Birliği kuruldu, bunun bir bileşeni olarak, ülkede devrimci sosyalist odağın oluşturulmasını merkeze koymuş bulunuyoruz. Ancak belirtmem gerekir ki, Sosyalist Güç Birliği tek başına seçimleri merkezine almıyor, tersinden ülkede solun bağımsız bir odağını, bir devrimci kuvveti oluşturmayı da önüne koydu. Bu vesileyle, kendisini solda, sosyalizmde gören bütün yurttaşlarımızı, Sosyalist Güç Birliği'ne destek olmaya, güç vermeye çağırarak isterim. Sosyalist Güç Birliği'nin ülke sathında etkin bir güç haline gelmesi için herkesin katkısına ve desteğine ihtiyacımız bulunuyor.

Bununla birlikte TKH, sağa yatmış siyaset düzleminde devrimci bir siyasal hattı üretmeye çalışıyor. Burjuva düzenin iki kanadına sıkışmış siyaset düzleminde emekçi sınıfların kurtuluşunu ve çıkarlarının yeni bir toplumsal ve siyasal programda yattığını söylüyoruz. Düzen içi hiçbir çözümün emekçilerin kurtuluşuna hizmet etmeyeceğini, yeni bir cumhuriyet için mücadele hattı, yolu örmeye çalışıyoruz. Her alanda yürüttüğümüz çalışmalarla TKH yoluna bugün daha güçlü bir şekilde devam ediyor.

TKH'nin kuruluş bildirgesinde kullanılan bir slogan vardı. "Yolumuza devam ediyoruz" diye. Kuruluşundan bugüne TKH'nin hedefleri ve misyonu açısından nasıl bir süreç geride kaldı? Ya da başka bir deyişle TKH'nin misyon ve hedeflerinin neresindedir?

Türkiye Komünist Hareketi, kuruluşundan bugüne önemli aşamaları geride bıraktı. En önemlisi örgütsel yeniden kuruluş süreci. TKH, bugün

Türkiye solunda moda olan burjuva tipi örgütlenmeye karşı, Leninist ilkeleri bu topraklarda yeniden üreterek Partiyi örgütlüyoruz. Elbette bunun en önemli ayağı ideolojik sağlamlık ve bütünlük. Şunu açıklıkla ifade etmek gerekir ki, bugün kafaların çok karıştığı bir dönemden geçiyoruz. Her başlıkta. Laiklik konusunda, gericilikle mücadele konusunda, emperyalizme bakış konusunda, burjuva siyasetini analiz etmede, ulusal sorun ya da kadın sorununda... TKH, örgütsel yeniden kuruluşun en önemli ayağı olan ideolojik ve politik hattın örülmesinde, onun yeniden üretilmesinde kendisini tahkim etmiştir. Bir Leninist parti olarak ideolojik bütünlük ve sağlamlık bizim için olmazsa olmaz. Bu süreçleri geride bıraktık.

Türkiye'de emekçi sınıflar önümüzdeki seçimleri de kapsayacak şekilde sermaye düzeninin kanatları arasında bir tercihe zorlanmaktadır. Bu kanatların şekillendiği düzlem ise adlı adınca sağ siyasal bir içeriğe sahiptir. Böylesi bir zamanda, sağa karşı solun tarih sahnesine Sosyalist Güç Birliği olarak ortaya çıkması Türkiye'nin devrimci seçeneğinin şekillenmesi yolunda önemli bir adım olarak değerlendirilmelidir.

TKH, yoluna devam ediyor derken, dünden bugüne programatik, ideolojik ve politik ilkelerimizi koruduğumuzu, koruyacağımızı ifade ediyoruz. Bugün Türkiye solunda sağa sola yalpalamaları hatta doğrudan devrimci hattın dışına düşenleri görüyoruz. TKH, komünist siyaseti bu topraklarda yeniden üreten bir parti olarak bugün ülkenin tırnak içinde kullanarak söylemek isterim yeni bir komünist partisinin temellerini atıyor. Bu "yeni" kavramının yerine başka bir kavram bulmak gerekir belki. Ancak muradımızı anlatmak için kullandım. Ülkenin güçlü bir komünist partisine ihtiyacı var. Bu komünist partisinin mutlaka emekçi sınıflara yaslanan, işçi sınıfı içinde örgütlenmiş sınıfın partisi olarak yükselmesi hedefimiz. Genç kadrolara, genç öncü işçilere, yeni bir kuşağa yaslanmış, genç bir aydın damarını çıkaran, dinamik bir komünist partisinin temellerini atıyoruz.

Birkaç vurgu öne çıkıyor. Birincisi Leninist ilkeler, ikincisi işçi sınıfı vurgusu? Bunları açabilir misiniz? Bir de ülkenin komünist partisi deyişle neyi hedefliyorsunuz?

Şöyle söyleyebilirim. Aynı suda iki kere yıkanılmaz. O açıdan geçmiş deneyim ve birikim çok önemli, ancak bugün rol modelimiz ne olacak? Geçmişte yaşanmış pratiklerin, modellerin, tarzların aynısını yeniden hayata geçirmek mi? Türkiye Komünist Hareketi, geleneğimiz geleceğimiz derken, köklerimizi 1920 yılından bugüne, 1980 sonrası Gelenek ve TKP'ye dayandırırken ülkenin bugünkü koşullarında ve geleceğinde bir komünist partisinin örgütlenmesini önüne koymuş durumda. Bu açıdan ne 1980 öncesindeki pratiğin aynısı ne de 2014 yılından önceye dönmek söz konusu. Doğal olarak iki pratikle bugünkü mücadelemiz karşılaşılıyor. Birincisi 1980 öncesi sosyalist hareketin ve özeldede komünist partisinin pratiği ile ikinci olarak 2000-2014 arası dönemle. TKH'nin bugün geldiği noktayı ve aşamayı, bu tür bir karşılaştırma ölçütü ile ele alarak değerlendirmek doğru olmayacak. Şartlar, koşullar, zaman, gündemler artık farklı ve geçmişe öykünerek ya da geçmişe bakarak değil geleceği tasavvur ederek bir inşa faaliyetini önümüze koyduk. Bunun önemli olduğunu düşünüyorum.

Genelleştirebilirim de. Aynı suda iki kere yıkanılmaz. Bugün sosyalist hareket yeni bir yol bulacaksa, yeni bir dinamik yakalayacaksa, yeni bir omurga ve önderlik ortaya çıkaracaksa geçmişin deneyimini, derslerini ve süzülüp gelen temel ilkeleri bugüne taşıyıp üretmek zorunda. Ama mutlaka yeni bir durumla karşı karşıyayız. Türkiye Komünist Hareketi, yeni bir derleniş sürecini başlatmıştır. Bu derleniş, önümüzdeki dönem ülkenin güçlü ve sınıf partisine dönüşerek kendisini ortaya koyacaktır.

Doğaldır ki yeniden inşayı, derleniş, atılımı gündeme getirdiğimizde bunun taşıyıcı kolonlarını çok kuvvetli tutmak gerekiyor. Bu kolonlar bizler açısından net. Leninist bir parti modeli, Marksist teoriye güven ve yeniden üretim, sosyalist devrimci bir politik hat, emek ile sermaye arasındaki uzlaşmaz çelişki ilkesinin ortodoksluğu, işçi sınıfı içinde örgütlenme, işçi sınıfını sadece ideolojik değil pratik olarak da devrimci bir sınıf haline getirme.

Ülkenin bir sınıf partisine ihtiyacı var. Ülkenin emekçi sınıfları temsil eden bir partiye ihtiyacı var. Ülkenin sola ihtiyacı var. 150 yıllık komünist hareketin dünya ölçeğindeki büyük mücadele geleneğini Türkiye topraklarında yeniden üreterek, her türden burjuva ideolojisinin karşısına dikilecek, emekçi sınıflara gidecek bir partiyi örgütlemek için yola çıktık. Birinci turu döndük, şimdi yeni hedefler koyma zamanı. Seçimlerden sonra Türkiye Komünist Hareketi, Büyük Kongresi'ni toplayacak ve gelecek mücadelesinin yol haritasını çizecektir.

Sosyalist Güç Birliği içinde yer alıyorsunuz. Sosyalist Güç Birliği'nin politik önemini sormak isteriz.

Bugün sağa karşı sağın öne çıkarıldığı bir dönemden geçiyoruz.

Devamı 16.Sayfada>>